

Tiast Felmann.

Boade Jesus lusa!

Čali

Newmann Hall

Jorggaluvvum

Kr. Andreasen bokte.



Tromsast

Prentteduvvum Tromsapaasta prenttedam-viesost

— 1912. —

Handwritten text at the top of the page, possibly a name or title, which is mostly illegible due to fading and bleed-through.

Call
Newman Hall

letting you
K. Anderson wrote



Tronast
Tronast
— 1912 —

Boađe Jesus lusa.

Gulddal, rakis suddolaš vielljam ja oabbam, dam rakislaš ja ovdulaš bovddima! Ibmel sardno, ja aido dudnji son sardno: Ačče cælkka: „Boađe!“ Bardne cælkka: „Boađe!“ Bassevuoigna cælkka: „Boađe!“ Ollo vaivas suddogasak, gæk bovddima læk vuostaivalddam, ovtanjalbmai čurvvuk: „Boađe Jesus lusa!“ Jesus ješ čuorvoi dalle go ædnam alde vagjoli, son gutte dovdai olbmui suddolasvuođa: „Bottet mu lusa buokak, guđek barggabetet ja lepet losidattujuvvum, ja mon addam digjidi vuoinadusa!“ (Matt. 11, 28.) Maid son dalle læ sardnom, dam sardno son dalge; moft dalle læ bovddim, muft bovde son dalge: „Boađe mu lusa!“ Igo du bagielist lækge suddovælgge? Fal vissa! Vuoi, boađe dalle donge Jesus lusa, de don galgak rafhe gavdnat! Boađe Jesus lusa! Boađe Jesus lusa!

Boađe Jesus lusa!

Son lopped dudnji vuoiṇadusa; mutto sagga buoreb læ sielo vuoiṇadæbme go rubmaš vuoiṇadæbme. Lossad læ mailme slavvavuodast suokket, lævotuvvat ja barggat; mutto sagga loseb ja bahab almaken læ bærggalaga šlavvan orrot ja alelassi lævotuttujuvvut bahas oamedovdost. Dast i mate oktage bestujuvvut, gutte Jesus lusa i bođiš; mutto jos mi su lusa boattep, de son bogjelasas valdda buok nođid, mak min dabe deddek. Jos don læžak vaivaš, de boađe, son datto du agalažat riggesen dakkat! Jos buocce læžak, de boađe, son aiggo du dalkastet, maggar davdast jo buocačak! Jos morrašest læžak, de boađe, son datto du gadnjalid du čalmin sikkot! Jos oarbes ja varnotæbme læžak, de boađe, son datto vuostegieđagævadest læt du viellja, gutte i nubastuva, gutte i goassegen jame! Go suddo oruš dudnji noadđen, o boađe dalle Jesus lusa, ja son galgga suddo du bagjelist erit valddet! Go duo-

most balačak, go jabmem diti soigičak, de boače dalle dallan! Go mi vuttivalddep, maggar dat olmai læ, gutte min goččo ja bovdde, de mi berriseimekge illoi saddat. Jos guttge vieres du bovdđisi, de don matasik čelkket: Gi su dadde dietta, maid son munji viggataš, buore vai baha; mutto go du sielo usteb du bovdde, de don ik mate æppedet, atte su ulbme i læk buorre. Son, gutte du bovdde, son sikke datto ja matta du väketet; sust læk biktasak sudnji, gutte læ nælgest, riggesvuotta vaivasi, agalaš ællem buokaidi. Dusše dat okta sadne sust: „Boače!“ berrisi du vaimo dævdđet iloin. Muttom vaivaš gærjedægje, gutte luodda-guorast læi čokkamen, čuorvoi, go son gulai Jesus gæino mielde matkašame: „Armet mu bagjeli!“ Jesus su gočoi lusaš, ja go olbmuk-dam gulle, de si gærjedægjai čelkke: „Læge dal arvok, dastgo son du goččo!“ Si ditte, atte Jesus maida väket, gæn jo lusaš gočuš, ja damditi si maida su arvosmatte. Rakis suddolaš vielljam ja oabbam, læge donge arvok! Dat sëmama Jesus duge goččo, — nuftgo dot čalmetes olmai gavtes bagjelistes balkkesti, nuft balkkest donge buok, mi du hette ja ajet —

bakke ja nagge ječad buok hettijumi ja vaddes-
vuođai čada! Luoittad ædnami Jesus julgi ouddi
ja cælke: „Arkalmaste mu —, mon læm cælme-
tæbme —, mon læm lappum —, gajo mu, amam
roappanet!“ Jos læžakge stuora suddolaš, dađe
darbbašab læ du boattem. Jos dust læs bahas
oamedovddo, de boađe du bahas oamedovdoinad!
Jos dust læs bahas vaibmo, boađe don daina
gælbotes vaimoinad! Riggak, vaivašak, išedak
ja balvvalægjek, boarrasak ja nuorak, buok sud-
dogasak, — bottet, bottet! (Loga Es. 55; Matt.
8, 1—17; 11, 28—30; Mark. 10, 46—52; Alm.
22, 11.)

Manne galgam mon boattet?

Don læk suddogas, boađe armo gavdnam diti!
Ikgo dieđe ječad suddogassan? Vai dam don
jurdašak, atte ik læk donge bahab go æra sud-
dogasak, mutto buoreb baica? Don ik daide
jukke, ikge suola, ikge muđoi væralas; don baica
daidak vuoinadam-bæive basotet, Ibmel sane lok-
kat ja kristalaš čoagganemin ællet? Mutto lækgo
don dadde duođai buok Hærra bakkomid doal-

lam? Ikgo læk goassegen ovtage bakkom rikkom? Lækgo don alelassi duoða sardnom! lækgo don alelassi læmas čielgos, čorggad jurddaginad, vuogalaš, mieđamanas ja njuoras? Ikgo læk goassegen goarradvuoða, hoppuivuoða, moare, betolašvuoða ja ære bahas anestume duokkenad mieđetam? Ibmel gaibbed buttes vaimo ja buttes ællemgærde; son dietta juokke jurddag du duokken. Ikgo læk goassegen vaimostad biebmam duom dam buttesmættom anestume, josjoge don læk varotam ječad suddo dakkamest? Ale goassegen vajaldatte, atte vuostas ja alemus bakkom læ dat: „Hærrad du Ibmelad don galgak rakistet obba du vaimostad, obba du sielostad, obba du famostad ja obba du mielastad! Lækgo alelassi dam dakkam? Lækgo alelassi læmas gittevaš su vuostai buok su buri oudast? Lækgo alelassi darkkeles jurdasemin Ibmel sane lokkam dam mielde gævatam diti du ællemad; lækgo alelassi viggam sudnji dokkit; lækgo alelassi halo dovddam sudnji lakkanet rokkadusain, lækgo alelassi iloin bassebæive basotam, su vieso ja su olbmuid rakistam; lækgo alelassi viggam basse ællem siste vagjolet ja guimidad ravvim ja sar-

notam rakisvutti Ibmeli — ovtā sadnai cælkket: lækgo juokke dafhost barggam du Ibmelad gudnijattet? Jos buok daid lifēikge dakkam, de don almaken ik læk æmbo dakkam go du gædnegasvuođad, ja ik dadde maidegen, manditi ramadalat matak; mutto ik don daide mattet cælkket, atte datge læ du bokte dakkujuvvum. Du oamedovdo galle maid dudnji sardno, atte don læk lokkamættom suddoid dakkam. Alma don dieđak duokkenad, atte don læk aive ječad dato mielde dakkam, ja aive ječad havskudaga bivdam. Suddogasaid don læk dorjom; mutto Ibmeli i læk galle læmas du jurddagest. Buok olbmuk læk suddogasak, ja Ibmeli gudne sist vaillo.

Igo læk duotta, mu rakis suddolas vielljam ja oabbam, atte mi æp læk gudnijattam dam Ibmela, gæn gieđast min ællem ja buok gæinok orruk? Don læk suddogas, hirmos ja soaigetatte vælgge du bagjelist orro; Ibmeli girjai læk buok du suddok cællujuvvum, ik don mate ječad daina bæstalet. Jos duhat jage matisik ješ famoinad barggat, de don almaken ik matase ovtage ucce-mus suddo buok bargoinad soabatet. Jos buok

aigalaš elud addasik ja jos givse ja jabmem gilasik, de don almaken ik matase ovtage suddo diti soabatusa dakkat. Du vassam beivi suddok æi mate du bokte maksujuvvut; mutto olles ja gelbolaš makso dadde læ fidnimest. Jesus læ su varaines dudnji vuottam olles suddoi andagassi addujume; boađe, vuoi boađe dušše dam vuostai-va'ddet! (Loga: 2 Mos. 20, 1—18; Salm. 51; 139; Dan. 6, 23; Matt. 5; Rom. 3, 10—20; 1 Joh. 1, 8—10.)

Ibmel moarre du bagjelist orro,
boađe Jesus lusa, vai don matasik Ibmelin
soabatuvvut!

Ibmel cælkka, „atte son moarest læ suddo-gasai vuosta, ja atte si buokek læk luondosek mielde moare manak“, ja igo læk aido dust stuora vaddo, manditi son matta læt moarest aido du bagjeli! Son læ dudnji hæga addam, son bajasdoalla du ja adda dudnji apid ja buokburid; mutto don almaken vajaldattak su; son læ addam dudnji su bakkomides du avke oude-dam diti, mutto don baica daid bagjelgæak. Ik

don bala Ibmelest, mutto don ælak, dego i liv-
æge Ibmel. O, gulddal dal, maid Ibmel cælkka:
„Gullet di almek ja soaige don ænam! mon læn
manaid biebmam, ja si læk must erit jorralam“.
Son ačalaš rakisvuođast dudnji buolla, mutto don
læk du suddoinad morastattam su vuoina; son læ
du sivdnedægje, du gonagas ja du vanhurskes
duobmar, ja son galgga ja fertte su vanhurskes-
vuođas mielde juokke suddo rangastet. Sin vuo-
stai, guđek su vuostaičuzuk, sin vuostai son i
mate mænnotet njuoras ja rakislaš ače lakkai,
mutto moaratuvvum gonagasa lakkai. Mutto je-
čad fal læ ašše, atte son moarest læ du vuostai;
du suddok du ærotek Ibmelestad erit. Nuft gukka
go Jesustaga ælak, de Ibmel moarre du bagje-
list buolla, ja ik mate, varnotes suddogas, go-
sage bataraddat daihe čiekkadet su oudast. Gost-
ikkenessi oručak, de læ maida Ibmel su morines
dobbe! Gosa jo vagjolæžak, de læ Ibmel du fa-
rost, ja son guorra juokke du gæino, ja — su
moarre du bagjelist buolla! Su gieđast læ du
ællem, ja du hæga son matta botkit damanaga
čalbmeravkkalæmest, ja — su moarre du bagjelist
buolla! Buok mailme moare vuolde orrot lifči

dudnji sagga buoreb go Ibmed moare vuolde!
Vuoi, man hirmos du ællem, Ibmel moarre du
vuordda. Igo oro du mielest hirmosen dat dietto
go oaddeimsagjasad manak, atte Ibmel moarre
du bagjelist orro, — go morranak ja bagjanak,
de Ibmel morrre du bagjelist orro, — maidikke-
nessi bargaçak ja gosaikkenessi vagjolæžak, de
Ibmel moarre du bagjelist orro! Man hirmos
Ibmel duomo ouddi boadededinad moaratuvvum
Ibmel oaidnet! Rakis suddogas, son moarest læ
du bagjeli, damditi go su ik jægad ikke doattal.
Son datusi ustebvuoda duina addet; du diti son
læ barnes vuolgatam mailbmai, dudnji son læ dam
sane vuolgatam: „Luoite ječad soabatuvvut Ib-
melin!“ Jos vaimod addičak Jesusi, de læ Ib-
mel moarre du bagjelist erit gaiddam. Boade
damditi Jesus lusa! Ale æmbo vaše ane Ibmel
vuostai! Valde boyddima vuosta ja sadda su
usteben! Mutto varot, varot ječad du Jesusad
hilggomest, dastgo son cælkka: „Gutte Barne
ala i osko, son i galga ællem oaidnet, mutto
Ibmel moarre su bagjelist orro“. (Loga Joh. 3,
36; Salm. 7, 11; 5, 6; 21, 8. 9; Rom 1, 18; 2,
5, 9; 2 Kor. 5, 18—21; Ef. 5, 6; 2 Tess. 1, 7 - 9.

Helvet du vuordda,
boade Jesus lusa bestujuvvum diti gađotusast.

Nuft duođai go bibal læ Ibmel sadne, sæmma
wisses læ maida, atte buok ibmelmættomak,
guđek Ibmel vajaldattek, si galggek helveti vuo-
gioduvvut. „Mærrevuvddum læ juokkehazzi okti
jabmet, ja dastmaņnel læ duobmo“. Dalle fertti-
jek logo dakkat buok bargoidæsek oudast, maid
ælededinæsek lezjek barggam. Buok suddogasai
æiegosvuođaid aiggo Ibmel dalle almostattet.
Buok suddogasak, guđek Jesus lusa æi læk boat-
tam suddoidæsek andagassi oazjom diti, si galg-
gek dalle divvoluvvut duobmar gurot gieđa bæ-
lai ja dam hirmos duomo su njalmest gullat:
„Gaiddet mu lutte erit di garroduvvumak, dam
agalas dolli, mi læ rakaduvvum bærggalakki
ja buok su engelidi“. Gi matta gađotusa givo
ja givse eilggit? I oktage suonjar bæive æuv-
gast oidnu —, i ovtage usteb suobman dobbe
gullu —, i oktage dalo havskudak dobbe fatti-
juvvu —, i maņemusta oktage mailme ja suddo-
suotas læk gavdnamest! Rigges i mate maide-
gen su æloines mieldes valddet; havskotadde

fertte su havskudagaides guođđet; oamedovddo-
galgga dalle su njuolaidesguim baveagattet —
ja vassam beivi suddok galggek dalle garkes-
vuođain muittoi boattet —, dat arbmō, maid
dabe læk bagjelgæccam, dat i sadda dudnji sat
goassegen fallujuvvut. Dalle savasik aldsesad
ovtage dimo, mast matašik armo rokkadallat.
Mutto — dalle læ varmes maññed! — aibas
maññed! Dalle læ agalažat sævdnjadvuotta!
agalažat suddo! ja varmes, agalažat jabmem!
Jesus cælkka helveta javren, mi dolain ja ri-
sain buolla — son cælkka dam olgomuē sævd-
njadassan, gost æra i læk go čierrom ja bani-
giččam —, gost boradægje matto i jame, ige
dolla časka —, gost dat gattamættom rigges ol-
mai duššas Lasarusa rokkadalla gastaduvvum
čuvddegeččin su njuokčam laktadet, go garraset son
giksašuvai dolast. Dobbe galgga son, gutte læ
buttesmættom ain buttesmættobun saddat, ja sin-
givsi suovva agalašvuođast agalašvutti galgga bor-
gestet. Gost matta stuorab varnotesvuotta mai-
našuvvut go dat helvet gikse! Man hirmos læ
gađotusast orrođ, ja gađotussi dadde læ juokke-
jorggalkættes suddogas matkasæme. Aido don,

gutte daid sanid logak, læ dokko matki, jos sud-
doidad ik læs andagassi oʒʒom; ja juokke dimost
don lakkanak dokko. Go vuost dokko læk sad-
dam, dalle i læk doaiva, mutto agalaʒat gikse
ja vaivve. Igo læk dalge bæssamest helvetest?
Batar Jesus lusa, son boði helvetest gagjot.
„Nuft rakisen ani Ibmel mailme, atte aidno bar-
nes son vuolgati mailbmai, amasek si, guðek su
ala oskuk, lapput, mutto vai agalaš ællem si
oʒuʒegje“. Go Jesus lusa ik boðiš, de i mate
mikkege du gagjot, mutto jos su lusa boðiäk,
de i mate mikkege du hettit audogassan sadda-
mest. Boaðe, vieljačam, oabbačam, Jesus lusa!
(Loga: Matt. 17, 1—13; Mark. 9, 43—48; Luk.
16, 19—31; Alm. 14, 10. 11; 20, 11—15; 22
11—15).

Boaðe Jesus lusa, de rafhe don oazok
oamedovddosad!

Ibmelmættom olbmuin i læk rafhe, cælkka
mu Ibmel. Soabmasin sin gaskast orro, dego
rafhe lifci; mutto damditi sist orro rafhe læme,
go si æi dato æige viša sin vuoiŋalaš dilesek

birra jurdaſet. Daggar jurdamættom dille i an-
saſ rafhe nama. Dat læ ſæmma lakkai, go ſæce
olbmak, go skippa ſiſt vuogjogoatta, daddeke
æi dato iſkat, man muddosaſ ſin hætte læ, daihe
nuftgo gavppe olmai, gutte balat jecaa gavpe-
ſtes liccut, mutto logo daddeke i dato dakkat,
amaſ miella nævrot, no vælges ſtuoreſvuoða
oaidna. Daggar læ maida ſuddogaſa dille. Son
dovdda, atte ſu dille i læk buorre, mutto baloſt
boatte dile diti, de ſon i duoſta Ibmel ja ſu ſie-
loſ dile ala jurdaſet. Mutto ſoamaſ vuoro al-
maken ſadda juokke ſuddogaſa jurdaſet ſu ſielo-
dileſ birra, mutto ibai ſudnji oroge ſuotaſen dat
jurda. Go jabmem ſu ſidaguoime daihe ſu je-
caſ viſtai guoſſai boatta, daihe go Ibmel æra
muðoi oainoſ lakkai ſu aitta, de ſon galle davja
ſadda jurdaſet: „Ibmel moarre mu bagjeliſt orro,
mu ſiello læ viſſaraſ hæðeſt, im læk mon var-
meſ garveſ jabmeſ“. Alma daggar jurddagak
ſittage galgaſegje ſuddogaſa rafheſvutti ſattet!

I duſt mate læt rafhe, onddalgo dieðak duok-
kenad, atte don læk ſuddoidad andagaſſi ozzom.
Joſ buok mailme iloid gææaliſeik, joſ ſuddo ſiſa
ain æmbo vuogjodifeik jeæad oagjodam diti jecad

— almaken don ik mate oasalažžan šaddat. Mutto go Jesus lusa mi boattep, de buok min suddok addujuvvjek andagassi. Galle mi ain dastman-
nel daid saddap morrašin muittet, mutto dak æi mate æmbo min suorgatet. Dalle cælkka Ibmel migjidi: „Din suddoid ja værredagoid mon im aigo šat muittet“. Son buok min værredagoid erit sikko, son daid abe čiegnalvutti vuogjod. Æi boađe dak dalle šat min ouddi, go duomo ouddi galggap; ollasi son daid aiggo migjidi andagassi addet. Dalle son rakisvuodain min bællai gæčča; æp dalle darbaš æpge sæđe sust ballat; son arvsmatta min nuftgo rakis usteb dorvvomek su ala bigjat. Æp dalle darbaš Adam lakkai čiekkadaddat su oudast, mutto mi mattep dalle David lakkai cælkket: „Don, Hærram! læk mu bataramsagje.“ Igo læk dat mælggad ilolaš nubbastus! Læm vissarak dalge suddogas, mutto armetuvvum ja bestujuvvum suddogas, ja jös oamedovddo munji dalle maid soaimasi, jös maina suorgatifei, de Jesus munji almaken cælkka: „Du suddok læk dudnji andagassi addujuvvum; vulge rafhai.“ „Go mi oskost læp vanhurskesen dakkujuvvum, de midst læ rafhe Ibmelin

Jesus Kristus bokte“. Vaivas suddogas, gukka don læk diettemættom læmas dam rafhe birra! Mailmalaš havskudagak æi cælket rafhen, ja i mate gostege dudnji rafhe boattet, nuft gukka go vašin Ibmel vuostai vagjolak ja du suddok du sielo ain læk dæddemen. Boađe Jesus lusa! Son rafhe dakka ja rafhe maida juokka. Bivde suddoi andagassi, addujume su bokte, ja dalle don farga galgak boattet dovddat, maid dat sadne arvvedatta: „Ibmel rafhe buok jierme bagjel manna!“ (Loga Es. 55, 7; 57, 21; Mik. 7, 18. 19; Joh. 14, 27; Rom. 5, 1; 8, 31—34; Fil. 4, 7.)

Boađe Jesus lusa,
de don oažok ođđa vaimo!

„Di ferttebetet ođđasist rieget“, cælkka Jesus Nikodemusi. Stuora nubbastus fertte sadat min jurddagest ja vaimost Ibmel guvllui, oudal go mi mattajep su balvvalet ædnam alde ja oudal go mi mattep audogasvutti bæssat albmai. Suddo læ min vaimo amasen dakkam Ibmel vuosta, nuft atte mi æp halid Jesus lusa æpge rakist su. Duođalaš ibmelbalolasvuotta i njalgid

miggidi. Min oazalas miella læ vasalasvuotta Ibmel vuostai. Ja go olmuš galgga dam rakistisgoattet, mi su oazalas milli orro laitasen ja gūsmosen, de fertte vuost stuora nubbastus dapa-tuvvat, obba vaihmo fertte dego ođđasist sidne-duvvut, ja dat goččujuvu ođđasist-riegadæbmen.

„Duodai, duodai mon diggidi cælkam, jos olmuš ođđasist i riegad, de Ibmel valddegode son i mate oaidnet.“ Moft matak don gattamættom suddogas gaddet jecad albmai boattet! Ik don mataše obba oasalažžange saddat almest. Salmaj čuojatæbme i njalgid æraidi go siggidi, gæk nuotaidi læk vaihmelak, — girji lokkam i njalgid æraidi go siggidi, gæk suotasen adnek girjelokkam —, ja særvvevuotta i oro havsken æra aige go dalle goas ovtamielalažak læk ovta sajest. Čorggis ja nuoskes olmuš æba soabad —, ovtagærddan i liko oappavaš olbmu særvvai —, ibmelmættom i dokkit ibmelbalolaža særvvases, nuft i mate gattamættom havsken adnet ibmelbalolašvuoda. Igo oro bassebæivve, go dat basotuvvu, mælggad laitasen bæivven? Igo oro bibal du mielast mælggad laitasen girjen lokkat? Æigo oro kristalaš sagak du mielast mælggad vaivvak guld-

dalet? Igo læk rokkadus dudnji mælggad lossad? Alмест læ aive bassebæivve, aive rokkadus ja aive bassevuotta. Alme assek læk buokak vanhurskasak, ja sikke sin saninæsek ja dagoinæsek si Ibmelæsek gudnijattek. Damditi go Ibmel læ alмест ja damditi go aive bassevuotta læ dobbe, damditi læ dobbe maida audogasvuotta. Mutto don ik mataše obba oasalažžange saddat alмест, jos don dabe ik rakist Ibmelad ja miela ik ane bassevutti. Don saddasik dobbe vagjolet dego ovtaskas, oasetes vaivan, gutte gæpedifeik maida æraidige dam audogasvuotta, masa ješ ik mataše særvvat, ja duolvvadifeik vela dam almalas tempelage, gost okto ik mataše rokkadallat. Damditi ik mate don goassegen dokko boattet, jos ođđasist ik rieged. Galle monge dam dieđam, atte don ik mate ješ vaimod nubbastuttet, mutto Ibmel Vuoiņa dam matta dakkat, ja Jesus jami dudnji Vuoiņa addaldaga doaimatam diti; dam addaldaga adda son buokaidi laihas, guđek duodalažat lonestæggest dam gærjedek. De rokka-dala dælle duodalažat Bassevuoiņa, vai don mata-sik ođđasist riegedet! Boađe David rokkadusain Jesus lusa! „Sivdned, Ibmelam, munji buttes

vaimo, ja ođasmatte bissovas vuoiņa mu siste!“
Ja arvosmatte ječad Jesus ʒarmoin devddujuv-
vum loppadusain: „Jos ʒdi, guđek bahak lepet,
manaidasadek burid addaldagaid addebetet, alma
dalle baica almalaš ače sagga mielastæbbut sig-
jidi Bassevuoiņas adda, guđek dam sust rokka-
dallek.“ (Loga: Joh. 8, 1—21; Rom 8, 3—9;
Ef. 2, 1—6; Salm. 51, 10—12; Luk. 11, 1—13).

Boađe Jesus lusa,
de don oazok mana iloid ja vuoiggadvuođaid!

Riggak muttomin valddek vaivas manaid ald-
sesek biebmokassan, ja daid si lokkek dalle man-
nanæsek. Nuft dakka maida Ibmel singuim, gu-
đek Jesus lusa bottek: „Di galggabetet læt mu
barnek ja nieidak,“ cælkka dat buokvægalas
Hærra. „Di lepet oʒzom barnalaš valljijume
vuoiņa, gæn siste di euorvvobetet: Abba, ačæ-
mek“. Loppe mist læ rokkadusainæmek Ibmeli
lakkanet dego rakis ače lusa, gutte læ almin.
Son stuorab rakisvuođast adna daid su valljijuv-
vum manaides go guttege ædnamlaš ače. Son
oapat sin, son gocet, son biebmama sin, son jeđde

ja suogjal sin. Moraš i læk æra go avkalās ja rakislaš bagadus, maid Ibmel sin bagjeli luoitta boattet. „Ibmel mænnod dinguim dego manai-guim, go son din bagad! dastgo gost læ dat bardne, gutte ačestes i bagaduvvu“? Mutto buok dai gæcçalusai siste son sin maida jeđde. „Nuft moft ačce manaides armet, nuft arkalmasta Ibmel sin, guđek sust ballek.“ „Æi makkege værjoid mate sigjidi maidegen dakkat, juokke hattasest ja hæđest læ sin ačce sin giettabælest“. Son i aigo sin luoitte mange hættai darmetuvvat. Si mattek alelassi adnominesek boattet su lusa dego rakis ačce lusa. „Balkkest buok morrasidad Hærra ala, dastgo son adna fuola du oudast“. Su bæljje alelassi gulla sin čuorvvom, ja alelassi son gieđas geigge sigjidi buore dakkam diti. Son nuftgo ačce sigjidi arbbe-oase adda, i galle dušsalas ja nokkavaš arbbe-oase, mutto dušsalašmættom, nokkamættom ja duolvvadkættes arbbe-oase. Vuoi, man dat dietto læ ilolaš ja suotas, atte mon læm Ibmel manna, ja atte Ibmel læ mu ačce! Son muo rakist, son muo arkalmasta, son munji andagassi adda ja muo suogjal. Bestujuvvum læm buok bahain. Bahas olbmuk ja bahas vuoiqak

siste!“
dujuv-
lepet,
alma
ut sig-
rokka-
3—9;
—13).

taid!

ald-
man-
n, gu-
æt mu
egalas
ijume
ačcæ-
Ibmeli
almin.
lljujuv-
Son
jeđde

æi mate muo vahagattet, mu Ibmel læ mu bataramsagje, gost mon suoje gavnam. Son i goassegen oađe, i goassegen viesa ja i goassegen nubastuva. Son jes cælkka: „Mon læm agalaš rakisvuođain du rakistam“. Son datto alelassi dabe vagjoledinam mu lakka læt, ja mañemusta muo lusa valddet su assamsajidasas, gost mongis bæsam Hærra lakka orrot agalažat. Rakis vielijam ja oabbam! Lægo mikkege ædnam alde, maid matak okti værddedet daina audogas dilin? Ikgo donge dato Ibmel mannan saddat? Danen matak galle donge saddat, jos Jesus lusa boađak; „dastgo buokaidi, guđek su vuostaivaldde, sigjidi son addi famo Ibmel mannan saddat“. (Loga Joh. 1, 12. 13; Rom. 8, 14—17; 2 Kor. 6, 17. 18; Ebr. 12, 5—12; 1 Joh. 3, 1. 2; Salm. 91.)

Boađe Jesus lasa,
vai alme sisa don matak bæssat!

Nuft moft gattamættomidi læ asatuvvum agalaš giksesagje, nuft læ maida sigjidi, guđek Jesus lusa bottek, asatuvvum hærvasvuođa albme. Su stuora rakisvuođastes suddogasaidi vuolgati

Ibmel su barnes ædnami, i sin dusse helvetest bæstem diti, mutto maida sin agalažat audogas-san ja hævasen dakkam diti ječas lutte. Go vanhurskes olmuš jabma, de su siello dallan albmai boatta su Jesuses lusa, josjoge suge rumas, nuftgo buok æra rubmasak, guocagæbmai addujuvvu. Alma læk vuttivaldam, man hævasen bibal muittal alme dile! Dobbe i læk æmbo davdda, i moras ige jabmem; moras, ballo ja suorgganæbme dobbe i dittu, vaivasvuotta, vagjegvuotta ja vuostegieđagævad dobbe i gavdnu! Dat rumaš, mi havdest bajasuožžel, galgga læt nokkamættom, ja bakæsest, viesasvuodast dat i dieđe maidegen. Boaresvuotta i mate dobbe min ođasmattujuvvum rubmaš æsselen dakkat; dastgo dobbe læ agalaš nuorravotta, ja jabmem i galga dobbe rakkasažaid ærotet; dastgo jabmem læ dalle nubbastuvvam vuoitton. Mutto dat læ vela buoreb, atte dobbe i læk æmbo suddo, mutto buok vaimok læk devddujuvvum rakisvuodain Ibmeli ja ješgutteg guoibmasæsek. Sin illo vela lassan dam bokte, atte si guimidæsek oidnek dam sæmma audogasvuodast, ja dam bokte atte Ibmel sin gaskast assa. Buok aiggasaš oskolažak

dobbe gavdnujek, apostalak, profetak, martyrak*) ja ærak. Dobbe mi galggap Ibmel engeli lakka-sažžan saddat, ja mi vela æmbo maksa, dobbe mi galggap Jesus oaidnet su čilggijuvvum olmuslas luondostes; su čalmid mi dobbe galggap oaidnet ja alelassi Hærra lakka orrot. Migjidi arvvedattem diti, man hærvas albme læ, de dat værdde-
duvvu gavpugen, mast gæinok læk soavvo ja selg-
gis gollest, uvsak birrasidesekguim bærralin ja
vuođđo mavsolas selggis geđgin; — dat værdde-
duvvu vuoinadam-sagjen, gost mašolažat galggap
orrot, go buok bargok læk vassam; — dat celk-
kujuvvu vanhem-goatten ja oasalaš sidan. Dobbe
galgga oskolažain læt rafhe ja illo; morrasak ja
suokatusak ferttijek dobbe gaiddat; agalaš illo
sin birrastatta. „Su muođoi oudast læ gallanæbme
ilost ja lustolas lanjak su olgiš gieđa bældæ.“
Buoremus illo ædnam alde læ farga vassam; rig-

*) Martyran goččujuvvujek si, guđek sin osko-
sek diti Jesus Kristus ala, givsi ja bilkkadusai
čæda, varaidæsek ja hægasek oaffarušše. Vuostas
martyr læi Stefanus. (Loga: Ap. dag. 6 ja 7 k.)

(Jorggalægje mærkašæbme).

gesvuotta girde gæinos manna, dærvasvuotta nuos-
sa, ustebak livketek, jåbmem govva buok omin
oidnu, mutto alme audogasvuotta agalažat, aga-
lažat bista! Rakis siello, dat albme matta du
oabmen šaddat, Jesus læ uvså rabastam, nuft atte
juokke suddogas matta sisa bæssat. Jos Jesus
lusa ik aigo boattet, de ik mate albmaige sisa
bæssat, dastgo son læ aidno ukša. Mutto son
gočeo du boattet; jos man ollo dust læš suddo
ja værredagok, albme matta, ja galgga du oab-
men šaddat, go Jesus lusa bođičak. Dudnji son
vuolgat dam audogasvuođa sane. Vuoi, boađe
damditi Jesus lusa, vai don matašik alme hær-
vasvuođa oažžot. (Loga: Joh. 14, 1—6; 1 Kor.
15; 2 Kor. 4, 17. 18; 5, 1—4; Alm. 21, 22).

Gi læ Jesus?

Dat læ mælggad mavsolaš gačaldak, damditi
go oktage i mate jægadet dam gočom: boađe Je-
sus lusa, go sust rievtes dietto i læk dam birra,
gi Jesus læ. Ollo dam duokken orro, moft mi
vastedæžžap dam gačaldaga ala: Mofst orro din
mielast Kristus harrai?

Jesus læ Ibmel.

Ouddalگو ædnami son boði almos lakkai, de legje sust juo agalasvuodast buok Ibmel ollesvuodak. Jesus læ sæmma lakkai Ibmel, moft Aætege læ Ibmel. Dat læ stuora æiegosvuotta, mutto maida stuora duottavuotta; bibal dam æielggaset oapat. Jesus goæjuuvvu sadnen, ja Johannes migjidi sardno: „Algost læi sadne, ja sadne læi Ibmel“. Su bokte læ buok sivdneduvvum, ja sutaga i læk mikkege dast šaddam, mi ouddanboattam læ“. „Sadne oazzen saddai ja asai min gaskast“. „Mon læm ouddal Abraham aiggasas“. Son sardno dam hærvasvuoda birra, mi sust læi Aæe lutte, ouddalگو mailbme vuododuvvui, ja cælkka; „Moai aæin ledne okta“. „Son læ aæes hærvasvuoda suoivan ja su luondo olles govva“. „Ibmel læ almostuvvum oazžai, sæmma (Ibmel son læi) ikte, læ odne ja buok agalasvutti“. „Su siste assa Ibmel dievasvuotta rumaslažat“. Nuft don oainak, atte Jesus læ Ibmel, ja damditi læ son maida olles famo, visesvuoda ja buorrevuoda dafhost. Buok læ sudnji vejolas, ja damditi go son læ nubbastuvvamættom, de son i mate goassegen

littoides rikkot. Gula, varnotes suddogas! son læ-aido daggar bæste, maggara don darbasak. Jos don lifeik man nuft stuora hæðest ja gagjalægje-darbbasest, de don galle daggar lusa manasik, gæn dieðasik famolazzan. Mutto gi læ daggar famolaš go Jesus? Maid Ibmel datto dakkat, dam bukta son maida dakkat. Buok vasalazaid, hæðalašvuðaid ja vaddesvuðaid son matta vuottet. Jos du hægjovuotta læsge stuores, — su fabmo læ buokvægalaš; i son læk hæjos olmuš ige engel, gæn ala dorvod bijak; son læ cælkemættom lak-kai aleduvvum buok sivdnadusa bagjel, — son læ dat stuora Ibmel, gæst appe læ bæstet. Galle mi mataseimek soaigget, jos mist daggar vægalaš bæste i livæ; mutto dal mattep ilost læt, go son, gutte læ Hærra alme ja ædnam bagjel, bagjelas læ valddam min bestujume. Mi matta min vahagattet, go son bagjelasas valdda min væketet? Buok su fabmo, visesvuotta, bassevuotta ja buorrevuotta adnujuvvu migjidi avken, go mi Jesus lusa boattep. Daggar bæste barast æp mate roappanet. Boaðe dal, suddogas, su lusa! (Loga: Joh. 1, 1—3; 14; 8, 58; 10, 30; 17, 5; Kol. 1, 14—20; 2, 9; 1 Tim. 3, 16; Ebr. 1; 7, 23—28; 13, 8).

Jesus læ olmus.

Nuft vissat go Jesus Kristus læ duotta Ibmel, sæmma vissat læ son maida duotta olmus. „Nuft rakisen ani Ibmel mailme, atte son aidno barnes mailbmai vuolgati“. Ja Jesus valdi, „go Ibmel lakkasas læi, olmuslas hame bagjelasas ja olbmu lakkasazzan saddai“. Profeta Esaias su birra cælkka, atte „son læi bagjelgecœujuvvum ja higjeduvvum æmbo go guttege æra, atte son givseduvvui davdaiguim, ja havvadattujuvvui min værredagoi diti ja huškujuvvui min suddoi diti“. Davja son jecæsse cælkka olbmu bardnen. Son olmuœen saddai dam laga ollaœuttem diti, maid mi læimek rikkom, ja gillam diti dam rangastusa, maid mi læimek ansaœam. Daœemielde go Ibmel i læk ovtage olbmu oaidnemest, de boœi son olmuslas hamest min gaskast assat, vai mi su vuoinast ja ællemest mataœimek œielggasæbbut su arvvedet. Damditi cælkka son maida: „Gutte muo oaidna, son oaidna Aœege“. Son saddai maida olmuœen, vai mi gillamuœai siste vissat galg-gap diettet, atte son arkalmasta min. Damditi læ maida œallujuvvum su birra, atte „son jes

gææcaluvvui ja damditi matta minge væketet, go mi gææcaluvvujep.“

Ane dam jurddagest ja muitost, atte Jesus læ olmuš! Don oainak jabme havddai dolvvujuvvumen! Dat læ muttom læska aidno bardne, ja su vaibmo vardda, go manas havddai cuovvo. Gæn oainak don dalle gukken juo arkalmastemen su ja likæfaro lusa lakkanæme; gæn gulak don jabme fastain covdnamen ja ædnases dam addemen? Dat vaibmo-njuoras ja vægalas olmai læ du Jesus. Gæn oainak don manai gaskast cuozzomen, rakislažat sin gieđtaides ala valddemen ja buristsivdnedæmen sin? Baica vela æra go du Jesusad. Gæn oainak don morrašest čierromen Lasarus havde lutte? Baica vela æra go du Jesusad. Gæn lusa oainak don buok buccid, vaivašid ja moraštegjid bataraddamen jeđđijuvvum diti, ja gi i luoite ovtage gagjalæmetaga ječas lutte vuolget? Dat læ du Jesus, ja son læ ain dalge datanaga — rakislaš, njuoras ja arkalmaste olmuš. Don ik darbaš sust ballat, — son læ olmuš, son læ du viellja. Son, aido son dudnji cælkka: Boađe mu lusa! Gulddal, suddogas, su; son læ maida famolas Ibmel, ja son matta du bæstet.

Mutto son læ maida eadag rakislas ja njuoras, dastgo son læ olmai, gutte jes læ givsid gættalam. Son dietta, dovdda ja arkalmasta du hæggjuvoðaid, du vagjeggjuvoðaid ja baloid. Son gieldda du ballamest. Nuftgo olmuð, nuftgo viellja son dudnji cælkemættom lædesvuoðain cælkka: Boaþe mu lusa, boaþe mu lusa! O ale mænmod sattedokko daggar usteb vuostai! Gulddal su ja divte su rakisvuoða du vaimod dævddet ja dorvast su loppadusaidi! Boaþe dalan du Jesusad lusa, batar du bæstad lusa, jægad du gonagasad, ja son datto læt du usteb ja rakkasæbbun du adnet go guttege viellja! (Loga Es. 53; Matt. 26, 27; Luk. 7, 11—15; Joh. 3, 16. 17; Joh. 14, 9; Fil. 2, 5—11; Ebr. 2, 17. 18.)

Jesus læ suddolazai bæste.

„Dat læ oskotatte sakka ja aibas dokkalas vuostaivalddujuvvut, atte Jesus Kristus læ ædnami boattam suddogasaidd audogassan dakkam diti“. Su læ Ibmel hærran ja bæsten aledam. Aive bæstem ja gagjom diti læ son min suddolas ædnami boattam; ja moft bæsta son? Dam

njuoras,
gææa-
lu hæg-
n giold-
o viellja
cælkka:
mænnod
ldal su
ja dor-
Jesusad
ragasad,
bun du
; Matt.
Joh. 14,
lokkalas
læ æd-
dakkam
aledam.
suddo-
Dam

lakkai atte son jecas min sagjai divvo, atte son
dam rangastusa gilla, maid mi læimek ansaam.
Mi læp laga vuostai mænnodam, mutto son læ
ollasi laga doallam; dastgo son læ basse, suddo-
tæbme, buttes ja ærotuvvum suddogasain. Mi
ansaæimek jabmem min suddoidæmek diti. „Dat
siello, gutte suddod, son galgga jabmet“. Mutto
son gillai jabmem min oudast. Son hægas oaf-
farusai ædnagidi lonastussan. Garrodusa vuolde
mi læimek; dastgo æala cælkka: „Garroduvvum
læ juokke okta, gutte bissovažat i doala buok,
mi lagagirjai læ callujuvvum, nuft atte son daid
ollasutta“. Mutto „son saddai garrodusa vuollai
min diti; son saddai sarji vuollai min værredagoi
diti ja cabmujuvvui min suddoi diti; su bagjelist
min rangastus oroi, vai mi ozuseimek rafhe, ja
dalkkas mi læp ožžom su sarji bokte. „Son min
suddoid rubmašestæs guddi muora alde.“ Dam-
diti saddai son olmučen, bagjelgeččujuvvui, hilg-
gujuvvui ja givseduvvui. Dam ašest son gææ-
çalusa gillai, dam ašest son varrabivastaga biva-
stuvai su soađestes Getsemanest. Son rissijuv-
vui, bilkkeduvvui ja russinavllijuvvui. Son addi
hægas ædnagidi lonastussan. Mi læimek slavak.

Son boði min gagjot; mutto ucebuin son i mat-
tam min gagjot go su jeñas varain. „Di lepet
lonestuvvum Jesus divras varain“. Mi giddaga-
sast læimek ja jabmemi dubmijuvvum; mutto
gon guði su aēs truono ja divvoli jeñas min
sagjai, cælkededin: „Mon datom sin oudast jab-
met, vai sigjidi mataši suddo andagassi addu-
jubme ja agalaš ællem addujuvvut“. Ja dal go
maccam læ fast ruoktot su hævasvuottasis albmai,
de son læ maida agalažat ællemen ja min oudast
rokkadallamen. Son goeet min, son sarnot min
su sanestes ja su vuoiņas bokte, son gulla min
adnomid, min aše aššenes dakka ja buok min
hægjovuođai siste min væket. Nuft læ son min
bæstam sikke su ællemines ja jabmemines. Buok
min velgid son læ raja maksam. Son mielastes
migjidi adda, maidikkenessi mi darbašæžžap. Son
gagjo sin jabmem sæēagasast, gæk su ala dor-
vastek, ja maņemuš duomost son bæsta sin aga-
laš dubmitusast. Buokak ferttijek vigalašvuođain
ja suddolasvuođain duobmar ouddi euožzelet;
mutto go Kristus læ min bæloštægje, ja go mi
mattep cælkket: Mon su ala dorvastam, gutte
jabmem gillai mu oudast, de datto son maida
diedtetet, atte mi su diti læp bessujussi bæssam,

armetuvvum ja gagjuuvvum. Dudnjige, guttedal dam læk lokkamen, dudnjige son cælka: Varnotes suddogas, dust læ dubmitallam vara, mutto mon læm andagassi addujume dudnji fidnim ja bessujussi du oastam mu varainam. Mon jabmeni du oudast gillajim, must maida appe læ du væketet, boađe mu lusa! (Loga Es. 43; Ap. dag. 10, 34—43; 13, 16—41; Rom. 5; Gal. 3, 13; 1 Tim. 1, 15; Ebr. 9, 11—28; 1 Petr. 1, 18. 19; 2, 24.)

Jesus læ dat aidno bæste.

Jesus celki: „Mon læm gæidno, i oktage boađe Ace lusa æreb go mu bokte“. Aivestassi Jesus lusa boattem bokte læ migjidi vejolas Ibmelest suddoidæmek andagassi oažžot. Buok dat arbmo, maid Ibmel læ aiggom suddogasaidi addet, dam læ son Jesus gitti bigjam, ja dam i mate oktage vuostaivalddet æreb go su bokte. Muttomak Jesus mædda mannek ja Ibmel armo almake aldsesek gaddek; mutto go Jesus hilggjuuvvu, de hilggjuuvvu maida arbmo. Sigjidi i sadda Ibmel æran go moarras ja garra duobmaren ja hæ-

vatægje dollan; min jeeamek buorek dagok æi mate min gagjot. Vela min buoremus dagokge læk suddost duolvvaduvvum, ja jos dal vela lifcege ollasi buttasak, de dak almaken æi soabatussan dokke buok dai bahai oudast, maid mi læp dakkam, æige dai buri oudast, maid mi dagakættai læp guoðdam. Apostal Paulus cælkka, atte i mikkege oʒid mate laga dagoi bokte vanhurskesen lokujuvvut Ibmel oudast. Jos mi min dagoidæmek bokte læimek sattet albmai bæssat, alma dalle i læm Jesus jabmemi ferttit mannat min diti? Alma mi dalle læimek sattet jeeā jeeamek bæstet ja gagjot? O, allet dalle oca dorvo din dagoidædek, din buore-lundolasvuodastædek, din vuoiggadlasvuodastædek, din soabalasvuodastædek ja ain æmbo daggarin. I læk bestujubme maste-gen ærast go Jesus jabmemest ja su vanhurskesvuodast. Muttomak jurdasek jeeaidæsek bestujuvvut ja audogassan saddat, damditi go si læk gastašuvvum, alttarest ellek, Ibmel sane lokkek, vuoiqadam-bæive basotek ja girkost ellek. Lokkamættomak læk dam dakkam; mutto go si æi læk dattom jeeaidæsek jorggalet Jesus guvllui, de si almaken læk lappum. I mikkege sakramen-

taid, i mikkege ibmelbalvvalusaid, i mikkege dovdastusaid daihe girkoid mate min gagjot; i mikkege ja i oktage æra go Jesus dam mate dakkat. Muttomak dorvastek æra olbmu ala; vuoi maggar hæjos dorvvo datge læ! Songe, nuftgo juokke olmuš, ješ bestujume darbaš. I son mate ječas sieloge bæstet, jobe vela du sielo; suddo andagassi addujume i mate oktage æra addet go Jesus Kristus; aivestassi su varra buok suddoin min buttest. Muttomak rokkadallek basse jabmid, engelid ja nieida Maria*); mutto gi dam vuost dietta, gullekgo si buokaid, gæk sin rokkadallek? Ja jos si vela matičekge dam gullat, maidbe si mattek dalle maida sielo bæstet? Bibal migjidi tielggaset sardno: „Okta gaska-olmai læ Ibmel ja olbmui gaski bigjujvvum, nama-

*) Romalas-katolikalas girkost læ dat vuokke, atte nieida Maria rokkadallat daihe æra basse jabmid, dam jurddagest, atte dak jabmek daihe engelak galggek makkaš sin rokkadusaid buktet Ibmel ouddi. Engelandast, go-t dat girje algost læ eallujvvum, læk ollo katolikalazak.

(Jorggalægje mærkasæbme).

lassi dat olmai Jesus Kristus“. I læk guðege æra siste bestujubme ige læk alme vuolde olb-
mui gaski æra namma addujuvvum, man bokte
mi mattep audogassan saddat“. Dorvast damditi
aivestassi Jesus ala, ja ale mange æra ala! Son
truonos alde æokka ja bovdde buok varnotes sud-
dogasaid dallan lusas boattet; aivestassi son matta
suddoid andagassi addet. Manditi galggap mi
basse jabmid, engelid ja Maria rokkadallat, go i
mate almaken oktage min væketet æra go Jesus.
Ik don darbas ovtage oudastad sust rokkadallat
maidegen. Gærjedægje ja hærra, oappamættom
ja oappavaža, dam gutte liggoi sisa læ ječas gies-
sam, ja dam gutte silkin læ garvotuvvum, buo-
kaid son bovdde, buokaid son mielastes datto ald-
sisis vuoitte. Jos æra sajest ocaæk bestujume
go su lutte, de don suddo dagak. Son cælkka:
„Maccet muo lusa, de di saddabetet audogassan,
buok mailme guovlok!“ Erit gææa olbmuin, erit
gææa aldad, ja oro aive Jesusi æalmi; dastgo ai-
vestassi son matta du bæstet. (Loga: Ap. dag.
4, 8—12; Rom. 3, 20—28; Gal. 2, 15. 16; Filip.
3; 1 Tim. 2, 5. 6).

Jesus læ rakislas bæste.

I mate mikkege eielggasæbbut ja nannosæb-
but Jesus rakisvuoða eajetet, go dat, atte son
almet boði gillam ja jabmem diti. Nuft duodast
son ješ su rakisvuoðas birra: „I ovtastge læk
stuorab rakisvuootta go dat, atte son hægas bigja
su ustebides oudast; di lepet mu ustebak“. Manne
guði son basse alme suddolaš mailme diti, hæ-
vasvuoða truono givsi ja ruosa diti? Rakisvuo-
ðast son dam dagai, aivestassi rakisvuoðast, i
ustebidi, mutto vašalažaidi. „Jabmem gillai Kri-
stus min oudast, go su vašalažak mi læimek“.
Lokkamættom lakkai son almoti olbmuidi su ra-
kisvuoðas su ædnamlas vagjolæmestess; son birra
vagjoli, buore dagai ja væketi buokaid, guðek
vækkai haliduvve. Buccid son dalkastadai, ja vai-
vašid ja morastegjid son i guoðdam goassegen
væketaga — son læi alelassi suddogasai usteb.
Vuttivalde fal, moft son eieroi Jerusalem diti,
go son jurdašadai dam gavpug suddodi oktanaga
dai gillamušaiguim, mak dam bagjeli legje boat-
temen. Vuttivalde, man rakkaset son ruosa alde
sarnoi dam gattavaš rievvari, vaiko son dalle ješ

læi hirbmadæmus jabmem gibo siste. Vuttivalde, maggar vaimo njuorasvuodain son rokkadalai su vaasalazaides oudast, gæk su higjedegje: „Aca-
eam, adde sigjidi andagassi; dastgo æi si dieðe,
maid si barggek!“ Son læi galle buktet engel-
væga almest oažžot aldsešis bestujubmen;
mutto mi æp læm bestujuvvut, jos son i læm
jabmemi mannat min diti. Ja jugai maida dam
garkkis gæra bodnai, damditi go son min rakisen
ani; ja maida dalge su bajasæuožželæme maŋŋel
su rakisvuotta læ sæmma mattasaš suddogasaidi,
ja gæppanam dat i læk eisegge oudiæest. Rakis-
vuotta su baitta min oudast rokkadallat, min ar-
kalmastet, migjidi vuoiŋas vuolgatet min jøððim
diti; son læ gierddavaš min vuostai, vai son ma-
tasi min væketet ja vaimo njuorasvuoda min vu-
stai çajetet. Son adna du rakisen; son arkalma-
stemin du bællai gæçça, son bovde du lusas boat-
tet; rakisvuodast son læ du sæstam gidda das-
saci, vaiko don læk su suppm ja hilggom. Ra-
kisvuodast son læ gierddam du suddoid, ja vela
damge çalbmeravkkalæmest son dudnji çuorvvo,
atte galgasik vuostaivalddet dam andagassi addu-
jume, mi su varain læ ostujuvvum. Jos muttom

uste
gidc
tasil
læ
diti
aud
boa
Vuo
moi
sar
sud
duc
dor
ala
las
ark
var
agc
sal
laš
33
6-

usteb buok obmudagas addasi du bæstem diti
giddagasast, daihe hægavaddoin du gajusi, ma-
tasikgo don dalle su bagjelgæccat? Mutto Jesus
læ vela sagga æmbo dakkam; son jami du bæstem
diti agalaš givsest ja vaivest ja dudnji bistevas
audogasvuođa addem diti su alместes; son du lusa
boatta sarjides mæarka dudnji çajetet, cælkededin:
Vuoi, gæça, moft mon du rakistam! Ain dalge
mon rakistam du; boađe mu lusa, vai mon bæ-
sam du gagjot suddost ja dubmitusast! Vuoi
suddogas, ale hilgo daggar arbmogas bæste! Ale
duolma daggar rakisvuođa julgidad vuollai. Ik
don gavna goassegen daggar usteb. Dorvast su
ala — rakist su! Don maida galgak dalle ale-
lassi su duokken gavdnat vaimo njuorasvuođa ja
arkalmastujume. Son aiggo du jeddit, oapestet,
varjalet ja sugjit buok ællem morrasin ja vaddoin,
agalaš jabmemest du bæstet ja agalažat du oa-
salažžan dakkat alмест. Vuoi, boađe dam rakis-
laš bæste lusa! (Loga: Luk. 19, 41—44; 23,
33—43; Joh. 10, 1—30; 15, 12—15; Rom. 5,
6—8; Ef. 3, 17—19).

Jesus galgga min duobmaren saddat.

„Buokak mi galggap almostuvvut Kristus duobmostuolo ouddi“. Son, gutte vuoledumestes læi ænemusta bagjelgeæuuvvum ja higjeduvvum, son galgga fastain hærvasvuoda hærran boattet, ja su æalmi ouddi galggek buok olbmuk eoagganet. „Alme balvaidi son boatta, ja buokai æalmek su bottek oaidnet, vela dakge, gæk su rettijegje“. Voi maggar arvostattujubme sigjidi, guðek su ala oskuk. Son læ dat olmai, gæn si aibasemin vurddek; ja illoi si saddek, go si truono alde su oidnek; dastgo sin buoremus usteb, gi læ loppe-dam sin bæstet, son galgga læt sin duobmar, ja damditi si læk oagjebasak ja balotaga. Mutto voi man hirmos su boattem sigjidi sadda, gæk su læk hilggom. Hirmos sadda su gææastæbme sigjidi, gæk su rettijek sin suddoidæsekguim ja gattamættomvuodainæsek! Hirmosen ja soaigo-sen sadda dalle su jiena gullat, man bokte dabe læk bovddijuvvum boattet, fastain æelkkemen: „Vulget mu lutte erit, di garroduvvumak!“ Jur-das dušše, atte muttom suddogas makkaš laga ouddi galgasi daggar mæddadusa diti, mast jab-

memi son ferttisi dubmijuvvut. De boatta su lusa muttom olmai, gi habmai orro vaivašen, mutto gæn vaibmo dadde læ dievva rakisvuodast, gæn vaibmo buollemen orro njuorasvuodain dam varnotes suddogasa vuostai, gutte giddagasast læ; son makkaš juokke lakai ječas vaived laga oudast dam varnotes suddogasa vuostai, gutte giddagasast læ; son makkaš juokke lakai ječas vaived laga oudast dam varnotes asalaza bælostet ja gagjot; son nannod, atte son sikke satta ja datto asalas riebo væketet; son cælkka asalazzi: „Divte muo boattet læga ouddi du aše sardnot, du bæle vastedet, divte muo valddet du aše bagjelasam; mon læm ollo daggar varnotemid gagjom, gæi ašše læi sëmma stuores ja vaddes go du asše, ja mon galgam maidai duge gagjot; mon im gaibbed maidege mavsoid dam oudast; aivestassi rakisvuotta muo baitta dam dakkat; mieđet dal don dusse, vai mon bæsam du væketet“. Mutto asalas rieppo i daga gullenesge, maid olmai sudnji cælkka. Okti nubbi son boatta su sarnotaddamines ja burides falla, mutto asalas almo-tišgoatta juokke lakai, atte son illa višasi su gul-lat. De joavdda datge aigge, goas su ašše dut-

kujuvvut galgga duobmostuolb oundast. Asalas rieppo duobmar ouddi dolvvujuvvu, son oaidna duobmar su goavades duobmar-biktasi siste, ja muođost son dovdda, atte datanaga usteb, dat læ sust duobmaren, gutte giddagasast su lutte eli, ja gæn son bagielgæcai. Mutto dal læ su æalmi gææastak soaigosen šaddam ja su suobman garsen. Jos usteben i læs dokkituvvum, dal fertte son duobmaren dokkituvvut. Rakis suddogas! Son, gutte maņemuš bæive truono alde galgga du duobmaren eokkanet, son boatta dal du giddagassi bestujume fallat. Son mielastes du aše bagjelasas valdda, ja son loppadadda dudnji olles, josjoge ansæskættes bestujume. Ale su hilgo, dastgo farga don šaddak su duobmostuolb oundi euožzelet! Go soaigget-ik aiguš saddat, go son du duobmaren boatta, de dervast su ala ja oamast su aldsesad bæloštægjen. Go ik aiguš su njalmest dubmitusa duomo gullat, de valde su bovddim vuostai! Dærvat dal rakisvuođain su du vaimostad, vai sust fast matak dærvatuvvut su valddegoddest. (Loga: Matt. 25, 31—46; 2 Kor. 5, 10; 1 Tess. 4. 16—18; Alm. girj. 1, 7).

Hær
sudd
dudn
don
šat
læ r
Dob
miel
bott
jurd
sudd
juv
mie
jos
alm
alm
ja
Ma
læn
lutt
su

Gost læ Jesus?

Okti celki Job: „Vare mon dieđasim, gost Hærra mon galgasim gavnat!“ Gula, varnotes suddogas! Arvvalakgo don dam lakkai? Lægodudnji darbaslažžan saddam diettet boattet, gost don Jesusad galgak gavnat? Son i vagjol dal šat æmbo olmušlāš hamest ædnam alde; i; son læ maccam fast ruoktot dam albmasis, gost bođi. Dobbe matak su armo truonos alde gavnat, gost mielastes buokaid vuostaivaldda, guđek su lusa bottek, ja agalaš ællem sigjidi adda. Don væjak jurdašet, atte gukke læ dokko matke, mutto gula suddogas — suddogasai rokkadusak almest gullujuvvujek aido dallan, go celkujuvvujek, ja Jesus mielastes ja njuorasvuođain daid vuttivaldda. Ja jos dat orroge vaddesen dudnji arvvedet, de don almaken berrik diettet, atte Jesus i læk aivestassi almest, mutto maida ædnam alde; son læ Ibmel, ja damditi son læ juokke sajest gavdnamest. Mattajegjidasas son celki: „Vuttivaldet, mon læm din lutte buok beivid“. Alelassi son læ min lutte. Buocalvasai siste son læ gærggad jeđđit su giksašuvvam mattajægjes, gutte bakēasi siste

luoibma. Sierra sajest, gosa suddogas læ gaiddam suddoides dovdastam diti, læ Jesus ja vuordda dam æalberavkkalæme, goas æækket bæssa: Læge roakkadlaš, du suddok læk dudnji addu-juvvum andagassi; mana rafhai!“ Jesus læ dam girkost daihe dam viesost, gost moaddesge læk æoagganam su rokkadallam ja gitem diti, ja vuoge vuordda sigjidi addet, maid si darbasek. „Gost guovtes daihe golmas læk æoagganam mu nammi, dast læm mon ješ sin gaskast“. Son læ dalge dai sani logadedin du lutte; go æalmidag-
guim daid sanid guorak, de læ son du baldast. Son savkkal du bælljai, son goalkot du vaimo, son rokkadalla du aldses lækastet. Go dust duo-
đai læ hallo su gavdnat, de gukkasi ik darbaš mannat ikge gukka darbaš vuorddet, ouddalgo du rokkadus su bælje ragjai olla. Son læ du laga-
bust go dat usteb dust, gi du baldast æokka; dastgo son læ du vaimo uvsu oudast. Gosaikke-
nessi don manačak, de son du æuovvo, ja dievva giedai son laihas dudnji su buristsivdnadusas falla. Son læ alelassi du bællast, buok du geinudagaid
son oaidna, ja alelassi son datto dudnji buore dakkat. Iđedest, go oadđemsajestad morranak,

de s
hurs
ja g
laibe
vutti
đas
lakk
njal
addu
lakk
kada
ikke
Jesu
gude
ikko
(Log
28,

sard
boat

de son du lutte tuo330, ja falla dudnji su vanhurskesvuođa biktases, maid bagjelasad garvotet; ja go mallas don anak, de son du ravve ællem laibest borrat, mi sielo jabmemest bæsta. Son vuttivaldda du algomuš viggam su lusa, ja gieđas son geigge du væketam diti. Son læ nuft lakka, atte son oaidna algomuš gattavašvuođa gadjal du æalmest, ja dallan moft sukičak andagassi addujume diti, de son dam gulla. Son læ nuft lakka, atte „ouddal jo davest, ouddalgo don rokadalak, ja sarnodedinad son juo du gulla“. Gostikkenessi don læžak, suddogas, de læ maida du Jesusad dobbe. Jesus lusa don matak bæssat, guđe ædnamest daihe man dilest læžak, sikke ikko du oadđemsajestad ja bæivveg du fidnostad. (Loga: Salm. 139; Es. 65, 24; Matt. 18, 20; 28, 20; Joh. 14, 18—23).

Mi arvveduvvu dam bokte atte
Jesus lusa boattet.

Dam Jesus lusa boattem birra læ ollo juosardnujuvvum, mutto moft galgam mon su lusa boattet? Jesus læ almest, ja moft matam mon

dokko mannat su lusa suina hallam diti? Celkkujuvvum læ maida, atte son læ juokke sajest, mutto mon im mate su oaidnet, ja moft matam mon dalle su lusa mannat? jos son ædnam alde ain lifei, nuft moft okti læi, de mon im balase mange vaivest, mutto mielastam buok eadatifeim su fatim diti. Buok obmudagaidam mon mielastam vuovdasim su lusa matkaduvvam diti, jos vel gal lad euoðe bænegullam dukkudagast lifei. Hettit muo i galgase mikkege, dallan mon vuolgasim su lusa. Moft oabmedas buoccek olbm uoaggenemi eada su lusa bakkijegje dalkastuvvum diti, nuft monge dagasim. Su julgi ouddi mon luottadifeim, su bivtashælme mon likkatifeim, su julgid mon fatmastifeim ja ealkasim: „Mu Hærram, mu Jesusam, gajo mu; mon im boaðe du lusa lundolas ealmetesvuodast, lamesvuodast daihe spittalvuodast dalkastuvvut, mutto suddost bestujuvvut. Mu vaibmo suddo diti buocca; Ibmel moarest mon soaigam ja dubmitusast mon balam; Hærra gajo mu, mon vaivan roappanam! Mutto im mate varmes mon arvvedet, mi dam bokte arvveduvvu, atte Jesus lusa boattet, daðemielde go son i læk æmbo min gaskast“. Rakis siello, daga buok

daid
Man
oabr
luoit
sarnu
aigu
diett
kai
difei
su l
nem
stad
Çuol
alm:
sus,
sagg
nam
kes
sud
mat
gie
tad
rokl
oini

kku-
mut-
mon
ain
ange
fat-
stam
gal-
lettit
m su
nemi
nuft
ifeim,
mon
a Je-
indo-
ittal-
vvut.
arest
herra
mate
uvvu,
i læk
buok

daid du vaimostad, de don boađakge Jesus lusa!
Manen avkken gaddasik don dam aldsid, jos don
oabmedas bucci lakkai su lusa boađasik, su oudi
luoittadifeik, su bivtashælme likkatifeik ja suina
sarnusik? Alma don dam bokte ja dam lakkai
aigušik hæđad sudnji almotet? Mutto son juo
dietta du darbaš. Ja don matak alma dam lak-
kai vaivvasuvakætta sudnji sardnot, atte don hali-
difeik bestujuvvut. Ane su jurddagestad, batar
su lusa du vaimoinad, ja sarnod suina, dego oaid-
nemen lifeik! Læge sæmma savvre du viggame-
stad su lusa, go dok buoccek ja labmasak legje.
Čuorvo dom ealmetes olbma lakkai sudnji, gutte
almaken, vaiko son su i oaidnam, čuorvoi: „Je-
sus, David bardne, arkalmaste muo!“ Dudnji læ
sagga alkeb go sigjidi, gæk dalle elle, go æd-
nam alde son/vagjoli. Si ferttijegje davja guk-
kes matkid matkašet. Muttomin si æi bæssam
sudnji lakkanetge olmuš-joavko diti. Mutto don
matak su ješ luttad adnet, dego æmbo darbašæ-
gje suddogasak æi obba livæege, gæk sudnji hæ-
taduvvek. Alelassi son læ du lakka, ja juokke
rokkadusčuorvom son gulla, ja jos don su ik
oinisge, de son ælmaken du oaidna. Buok son

dietta, mi du vaimost likkaš, ja buok son gulla, maid celkičak. Vaimolaš aibasæbme Jesus maŋŋai, dat læ maida boattem Jesus lusa. Go vaimostad don dovdak du suddoidad ja du varnotesvuođaidad, ja go oskok, atte sust læ sikke datto ja appe dudnji andagassi addet, du jeđđit ja väketet, de don bođak Jesus lusa; go don njuorasvuođain ja morrašin sust rokkadalak väke, de don Jesus lusa bođak; go dorvolazat su oamastak usteben ja väketægjen aldsid, de don Jesus lusa bođak; go du vaimost læ sæmma aibasæbme ja halidus, dego oinulažatge lifeik su rokkadallamen, de Jesus lusa don bođak, jos su ealmid ik oinišge ja su suobman ik gulašge. Varnotes suddogas, boattem Jesus lusa læ aido du aibasæbme ja halidus suddoidad andagassi oazžot ja du rokkadus Jesusi väke diti.

Boađe rokkadusa siste Jesus lusa!

Sardnot don matak du Jesusinad, jos su oaidnet ik matisge. Rokkadallat don matak. Ibmel læ dudnji lobe addam ja vela goeemge rokkadallat. Vuoi, maggar cælkemættos vuoiggadvuotta

mig.
žop
cet
Rok
maŋ
taga
—
du
saje
vas
degi
läm
ja a
mut
net,
Mut
tet.
žek
Mai
läš
osko
sust
ses
non

migiidi læ addujuvvum, atte Ibmelineamek mi oaz-
zop sarnodet! „Čuorvo muo du hæðestad“; „Goc-
cet ja rokkadallet“; „Rokkadallet hæitekætta!“
Rokkadussi æi gaibbeduvvu eabba ja vuokkaset
maññalagai goallostuvvum sanek. Jos man ov-
tagærddasažat du vaimod halidusa don eælkasik
— de dat læ rokkadus. Ik don darbaš vippadet
du rokkadusad, dassa go girkkoi boaðak; juokke
sajest don matak rokkadallat. Jesus alelassi vai-
vas suddogasai rokkadusaid vuordda; buok gærje-
deggid son gulla. Su bæljek læk alelassi guldda-
læme, gost hættasaža euorvas gullu. Gonagasai
ja alla hærrai sagaidi læ vaddes bæssat. Aido
muttom aigi læ loppe addujuvvum sigjiidi lakka-
net, ja æi vela dallege oazo galles havas boattet.
Mutto Jesus lusa ožžuk buokak sin ašinæsek boat-
tet. Jos vaivasak ja bagjelgeččujuvvum si lež-
žekge, juokke aige si mattek Jesus lusa boattet.
Maidikkenessi don sillusad darbašæžak, jogo dat
læs suddoi andagassi addujubme, ođđa vaihmo,
osko, bassen dakkujubme daihe jeđđitus, de ano
sust buok, dussas ik galga šaddat rokkadallat. Vis-
ses don matak læt dam bagjeli, atte daggar ad-
nomak gullujuvvujek. Læ almaken mikkege,

maid Ibmel i mate dakkat. Suddo son i mate dakkat, ige son mate vaivaš, gærjedægje suddogasain biettalet su arbmogas vækes; dastgo loppedam son læ adnomid gullat. Jesus ješ cælka: „Rokkadallet, de digjidi addujuvvu“, ja su sadne migjidi nannod, atte Ibmel i mate loppadusaides dussen dakkat. Læge damditi roakkad rokka-dusa siste. Jos man suddolazžan ja dorvotæbmen don mielastad orok, de almaken don matak rokkadallat. Jos æmbo ik buvtišge cælkket go dam: „Hærraäm, gajo muo, mon hævvanam!“ de cælke damge. Rokkadala hæitekætta! Rakad aldsid saje, gost matak okto læt Hærrainad. „Go don rokkadalak, de mana du gammarasad, ja dapa uvsad gidda, ja rokkadala ačasad, gutte læ äikkusest!“ Bagjan, ouddalgo bæive fidno algga, vai dile oazok rokkadallat! Lækast dalle vaimod Ibmeli! Sarno sudnji, man don læk suddolaš, varnotæbme ja oasetæbme! Dovdast du suddoidad ja æuorvo armo! Loga bibal ja rokkadala dam ravvag mielde aldsid bassaivuoða! Cælke: Rakis Hærram, mon læm daiddemættom, mattat don muo; mu vaibmo læ garas, daga don dam njuorasen; jorggal muo du Bassevuoijad bokte; væket muo

Jesus lusa boattet — sudnji jakataddat, su rakistet ja su jægadaddat; varjal muo suddost ja rakad muo almai! Ja bajed gætos bæive du vaimo jurddagad Ibmel lusa, vela dallege dam daga, goas du bæivalas fidnostad læk barggamen! rokkadala hæitekætta! Jos i oruŝge Ibmel dallan gullamen, rokkadala don almaken bissovažat; vække vissaset boatta, jos agjange. Gærjedægje siello i mate hævvanet ige roappanet; go čurvu-
čak Hærra Jesusi ja cælkak: „Arkalmaste muo varnotes suddogasa“, de ik mate donge roappanet! (Loga: Salm. 55, 17; 65, 2; 102, 17; Matt. 6, 5. 6; Luk. 18, 1—14; Ap. dag. 10, 9; 1 Tess. 5, 17; Filip. 4, 6 j. n. v.)

Boađe rokkadusa roakkadvuođain!

Dat læ ovdulaš, atte daggar suddolaš varnote-
mide læ loppe addujuvvum rokkadallat, go mi de læp. Go mi jurdašaddap, mak mi læp, ja mi Ibmel læ, de mi berriseimek galle ballat su lusa boattemest ja soaigget olgus balkkestuvvumest. Mutto son læ min arvosmattam roakka armostuolo čouddi boattet. Arvvadus i læk galle dat, atte

alma balo- ja vuollegasvuodataga galggap boattet, mutto atte mi rokkadaladedin nannoset galggap jakket, atte Ibmel min aiggo gullat. Ollo mist læk ouddamærkak, mak æajetek, atte Ibmel rok- kitudsaid gulla. Esekias rokkadalai, ja Sankerib- scattevækka hævvani; Elias rokkadalai, ja alme- stella boði, mi oaffar duššadi; apostalak rokka- dalle, ja Ibmel Vuoiḡna sin bagjeli boði ovdulaš addaldagaiguim; eoagganæbme rokkadalai, ja Biet- tar engel bokte giddagasast bestujuvvui. Dam æp berre gææcat, atte buok galgga ollašuvvat, maid mi dam aigalaš ællem varas rokkadallap; dastgo mi hui davjarak dam adnop, mi migjidi læ vahagen. Juokke dafhost mi mattep dam bag- jeli læt vissasak, atte son migjidi dam adda, maid migjidi buoremussan ja avkalæmusen oaidna. Go sillusæmek mi buristsivdnadusa rokkadallap, nuftgo gagjujume, suddo andagassi addujume ja bassen dakkujume, dalle mi mattep vissaset diet- tet, atte dat migjidi addujuvvu; dastgo æallujuv- vum læ: „Jos Ibmel dato mielde mi maidegen rokkadallap, de son min gulla“, ja æallujuvvum læ maida: „Ibmel datto, atte buok olbmuk galg- gek audogassan saddat“. Jesus cælkka: „Rok-

kadallet, de digjidi addujuvvut galgga“, ja:
„Maidikkenessi di Aæe nammi rokkadallabetet,
dat galgga digjidi addujuvvut“. Jesus jes rok-
kadalla min oudast. Vela min buoremus rokka-
dusak læk dokkimættomak Ibmel oudast, mutto
son almaken min gulla, go Jesus min oudast rok-
kadalla. Jos don maidege adnot datusik mut-
tom ædnamlas gonagasast, mutto amas lifeik sig-
jjidi, gæk gonagassi radðebællen læk valljjuvvum
ja vela du rokkadusgirjadge lifeik duolvvat niste-
tam, alma don dalle ferttisik balatet, atte du ad-
nom i saddase gullojuvvut, ja atte dat i saddase
obba lokkjuvvutge? Mutto jos de gonagasa je-
æas bardne boaðasi ja cælkasi dudnji: „Mon da-
tom du rokkaduseallag ouddan guoddet ja aæe-
stam du oudast rokkadallat, vai du rokkadusa son
ollašutta“, alma don dalle visses lifeik dam bæg-
jeli, atte don mielad mielde ožušik. Nuft mæn-
nod Jesus; son ouddanguodda min hæjos rokka-
dusaid ja aææasis cælkka: „Buristsivdned mu diti
dam varnotes suddogasa ja adde sudnji, maid son
adno!“ Ja cællujuvvum læ, atte Aææe alo su gulla.
„Son alelassi ælla min oudast ouddanloaidastam
diti“. Ja læge, don morastægje ja soaigge sud-

dogas, ilost! Dust læ usteb gonagastuono lutte. Jos man dokkimættom læžak, Jesus almaken rokkadalla du oudast, ja su rokkadusak ollašuvvujek alelassi. Maid vela darbasak aldsid arvosmattujubmen?

Lakkan damditi roakka armostullui, vai vaibmolađesvuoda don matasiik oazžot, ja armo ja væke matasiik gavdnat. (Loga: 1 Gon. 18, 21—39; 2 Gon. 19; Ap. dag. 1, 13—14; 2, 1—4; 12, 5—17; Matt. 7, 7—11; Joh. 14, 13. 14; Joh. 17; Ebr. 4, 14—16; 1 Joh. 5, 14.)

Boađe osko siste.

Ođđa testamentast mi ollo mattep osko birra lokkat. Dast læ čallujvvum, „atte mi vanhurskesen dakkujuvvujep osko bokte“, ja atte „mi audogassan dakkujuvvujep osko bokte“, ja mi ravvijuvvujep Jesus Kristus ala oskot audogassan saddam diti. Osko læ sæmma go oskeldæbme, dorvastæbme. Jos mon læm nælggomen, ja muttom siega usteb munji maidegen adda ja dam laibben lokka — mutto ješ im mate dam oaidnet, damditi go sævdnjad læ — ja mon daddeke dam

borragoatam, de dat celkkujuvvu oskon, dastgo mon dalle jakam, dorvastam su sadnai. Jos munji buocadedin dalkas addujuvvu daina nannodusain, atte dat galgga muo avkotet, ja mon dam vuostaivaldam, de dat læ osko; dastgo mon dalle æm dorvastæme doaktar arvvedæme ala. Jesus mailbmai boði jabmemi mannat suddogasai diti. Jes son cælka: „Osko mu ala; olles suddo andagassi addujume mon læm dudnji oastam; alma ansaskætta dat dudnji addujuvvu. Go mu sanid gulddalæžak ja mu ala dorvastæžak, de mon bagjelasam valdam du jabmemest ja helvetest bæstet ja gagjot; must appe i vailo dam dakkat; dast læ laibbe, mi agalažat du ælet, go dast borak; dast læ dalkas, man bokte du siello dærvasmuvva, nuft atte dat i jame goassegen; boađe mu lusa, osko mu ala, ja don galgak audogassan saddat!“ Osko læ dat, atte dam ala dorvastet, maid Jesus cælka. Osko læ dat atte vuiggistaga Jesus lusa boattet. Son læ jabmam du diti. Osko dam, ja vuostaivalde su jabmem saddo! Son læ giddagasa du oudast lækastam; osko dam ja batar giddagasast erit! Son mielastes du noađe bagjelasas valdda; osko dam, ja balkkest du suddoi-

dad su ala! Son læ buok du vælge maksam; læge damditi ilost! Son audogasvuoda dudnji falla ja cælkka: „Dat gulla dudnji, go fuola-
cæk“. Geigge giedad ja vuostaivalde dam audogasvuoda gitevas vaimoin! Lappum barne lakkai don læk gukkasi gaiddam aead dalost erit, mutto Jesus læ dudnji oastam dam vuoggadvuoda, atte ruoktot fastain matak maccat du aead lusa, ja Jesus diti son mielastes du vuostaivaldda. Osko dam ja cælke aldsid: „Mon aigom euo3zelet ja aeam lusa vuolget“. Alma don datuſik, atte du fuolkek ja ustebak buore galgasegje du birra jurdaset; alma dudnji garkesen oruſi, jos si æppedifee du sanid. Nuftge datto maida Jesus, atte don æppedkætta galgak sudnji jakket, go son cælkka: „Boade, varnotes suddogas, mu lusa, must læ sikke appe ja datto du gagjot!“ Ale bavcagatte su du æppadusainad. Go don su lusa ik boade, damditi go mielastad orok aibás dokkimættosen sudnji, alma don dalle albmoset cæjetak, atte don ik læk jakkemen sust dato ja ape jeead gagjot, vaiko son ješ cælkka, atte son bukta buokaid gagjot, gæk su lusa bottek. Don dagak su dalle giele-

sen. Osko damditi, atte son duođai dam dakka, maid son lopped! Mana dallan su lusa ja cælke sudnji: „Mon oskom, Hærra, væket mu æppeosko! Dust appe læ gagjot, gajo Hærram, muoge!“ (Loga: Joh. 3, 14—18; Ap. dag. 16, 30. 31; Rom. 5, 1; Ebr. 11.)

Boađe suddogasvuođainad, — aido du dalaš haminad!

Don daidak jurddagestad cælkket: „Moft matam mon, gutte læm daggar hirmos stuora suddogas, dam basse Jesus lusa duostat? Maidbai son daggar varnotes suddogassi adda lobe lusas boattet? Imgo mon berre dassaäi vuorddet, go gelbolabbun saddam? Varnotes suddogas, aido du suddolasvuođa dovddo dam eajet, atte don berrik boattet. Mi du mielast orro hettijubmen, dat baica berre du hoapotet ja arvosmattet su lusa; dastgo Jesus ædnami bođi aido suddolazaid bæstem diti, ja aido daggaražaid bæstem diti, go don de læk. „Mon im boattam vanhurskasid goeëot, mutto suddolazaid jorggalussi.“ I læk Hærra oaivvel dat, atte daggarak gavdnujek, gæk

læk vanhurskasak, mutto atte ædnagak gavdnujek, gæk adnek ječaidæsek danen, ja Jesus i aigo sin vuostaivaldet. Go galgak Jesus lusa boattet, de ferttik su lusa boattet aido dalas suddolas haminad. Mi læp hirmos stuora suddolažak; Ibmel laga mi læp rikkom. Vaimostæmek mi læp suddo balvvalam, jos vela albmoset æp læžage min ællemgærdestæmek dam išetam; Vuoiņa dujid læp havkkadam, ja Jesus rakisvuoda mi læp bagjelgæčeam. Buok min fidnoin vaillo ollesvuotta. Æp mate mi ječa ječæmek buttesen dakkat, ja jos Jesus lusa boattep cælkededin ječæmek vanhurskesen, de mi bilkkedep su. Æp mate mi Jesus lusa boattet daina jurddagin: „Mon læm rigges, must læ galle, ja im læk mange darbbæst“, mutto daina dovdoin, atte mi læp vaivašak, varnotæmek, čuovgatæmek ja suojetæmek. Nuft ferttijep mi Jesus lusa boattet min dokkimættomuottæmek dovdastedin. Ovti værddadusast sarnoi Jesus ješvanhurskes olbma birra, gutte Ibmeles gitali, go son læi æra olbmui buoreb, ja muttom gattavas ja cuovkas cuvkkijuvvum suddogasa birra, gutte i arvvam cælmides alme guvllui bajedet, mutto raddes čorbmadi ja celki: „Læge, Ibme-

lam,
tot m
tuvvu
vuost
mala
mela
berre
dæp
min
min
vilgu
matt
bæss
tastu
atte
doga
dam
gak
gelb
but
lasu
mut
du
moi

lam, munji suddolazzi arbogas!“ Dat mañeb ruok-
tot manai — vanhurskesen dakkujuvvum, arme-
tuvvum ja bestujuvvum; ja go aigučep mi Jesuseset
vuostaivalddujuvvut, de ferttjep mige aido sãm-
malagaš vaimoin su lusa boattet ja cælkket: „Ib-
melam, arkalmaste muo vaivan suddogasa!“ Æp
berre vuorddet ja jurdašet, atte mi goassegen šad-
dap ješ aldamek vanhurskasæbbun. Æp eisegen
min biktasak læk juokke saje duolvaduvum, ja
min jecæamek buttestæbme i mate daid goggoge
vilgudattet; aivestassi Kristus varra min buttestet
matta. Jesus lusa mi ferttjep boattet, vai son
bæssa min buoredet, muđoi i valggan min but-
tastusast mikkege. Ondemus dakkø mist læ dat,
atte Jesus lusa boattet. Boađe dal, varnotes sud-
dogas! ale ovtage cælbmeravkkalæme ajetala
dam jallas gaddost, atte don makkas dasto gal-
gak gelbolabbun saddat! Ik don šadda goassegen
gelbolabbun, go dal de læk. Jesus sagga buore-
but dietta go don, man don læk suddolaš ja bil-
lašuvvum, mutto i son almaken cælke: „vuorde“,
mutto son cælkka: „boađe!“ De boađe don buok
du suddoinad, du hægjovuočainad, du garra vai-
moinad, boađe, boađe Jesus lusa! Boađe du sud-

dogasvuodainad, ja boađe aido du dalas haminad!
(Loga: Salm. 51; Matt. 9, 10—13; Luk. 18, 9—
14; 1 Tim. 1, 15; Alm. 3, 17. 18.)

„Mutto mon im læk gelbolas, imge
mate rievtes lakkai boattet“.

Ik don læk evangelium riehta arvvedæme, go
dam gaddak, atte oktage suddogas su gelbolas-
vuodaines audogassan sadda. Bestujubme læ an-
saskættes addaldak, maid i mate oktage gelbo-
lasvuodaines ansašet. I oktage læk jesaldes gel-
bolas. I læm Paulus, Petrus ige Johannes gelbo-
las, mutto Jesus rakisvuotta læ nuft cælkemæt-
tom stuores, atte son min buokaid gođo boattet,
vaiko buokak læp dokkimættomak. Go jo su lo-
gost i læk min suddo hettijubmen, manne galg-
gap mi dalle dam danen dakkat? Jesus dietta,
atte don læk garvotuvvum butte mættom liggoi-
guim ja eada bainatallam hirbmadlas davdain;
mutto almaken son cælkka: „Bottet mu lusa!“
Alma don dalle jalluša, go dokkimættomvuodad
diti ik dato boattet. Sæmma burist don ma-
tašik damge cælkket, atte borrat ik sate, damditi

go m
stai:
damg
ik m
dokk
don
kak:
dalle
Jesu:
son
vuost
daihe
„I n
mutt
sudd
mori
boat
alma
gibo
vaill
Ibm
dieđ
lesen
juvv
raki

go mendo borastuvak, ja atte væke ik mate vuostai valddet, damditi go mendo læk darbasægje, go damge de cælkak, atte suddo andagassi addujume ik mate vuostai valddet, damditi go mendo læk dokkimættom. Aido du dokkimættomvuotad diti don burist vuostai valddujuvuk. Mutto don cælkak: „Im mate rievtes lakkai boattet“. Boađe dalle du dalas haminad, moft dal de læzak! I Jesus cælke: „Boađe viega daihe cæggot“, mutto son nuvta goe: „Boađe“! Boađe dusse ja vuostai vissa valddujuvuk; daihe bodicak bæge daihe goarņo, boađe fal! Don daidak cælkket: „I must læk rievtes moras mu suddoidam diti“; mutto dieđe dalle, atte i læk ovtastge moras su suddoi dassasaš, æpge mi bestujuvu min suddo-morrašæmek gææld. Mutto jos Jesus lusa mi boattep gattavaš ja moraštægje vaimoiguim, de mi almaken bestujuvujep Jesus jabmem ja gillamušgibo diti. De daidak cælkket: „Rakisvuoda must vaillo, i læk mu vaimost daggar rakisvuoda dolla Ibmeli ja lagamužzasam, moft berrisi“. Mutto dieđe don damge, atte du rakisvuotta i sadda olesen, ouddalgo albmai bæsak, ja mi æp bestujuvu min rakisvuottamek diti Ibmeli, mutto su rakisvuoda diti migjidi. Vela væjak cælkket:

„Must vaillo maida oskoge“. Dat galle læ maida duotta. Vela alemusat armetuvvum Ibmel mannage fertte rokkadallat hæitekættai: „Hærra, laset munji osko!“ Mutto alma datge læ osko, go Jesus lusa aigok bataret bestujume occam diti; ja jos osko læs man hæjo, de i mate oktage lappujuvvut, gæst dat hæjos osko læ. Mutto de daidak jurdaſet, atte du vaibmo læ nuft aibas buoſſe, ja atte Ibmel dam sujast i dato du moraslaſ cuorvvom gullat. Divte dam sane jecad arvostattet, maid noaide Simon birra mi lokkap. I suge vaibmo læm riehta Ibmel oudæst. Son læi sapsin ja mirkoin dievve ja sluokes guoktelasvutti aibas vuotatallam. Almaken Petrus sudnji cælkka: „Hæite du bahavuodastad, ja rokka-dala Ibmelest, vai du vaimo jurddagak dudnji andagassi addujuvvuſegje“. Jos duođalažat don rokkadalak, de ſaddek du suddok andagassi addujuvut. I mate duge dille læt bahab go su, ja almaken gočotalla songe Jesus lusa boattet. Boađe cuovkas cuvkkijuvvum vaimoin, vai Ibmel dam bæssa dalkastet, daihe jos dam gavnatæžak, atte du vaibmo i læk rievtes lakkai moallanam, de adde dam almaken sudnji daina rokkadusain,

atte s
saiſig
nuft
aigo
Ap.
8, 18

M u t

gadd
biba
mutt
jurd
mutt
Čieg
oam
kat.
mut
sak
mie
čiel
atto

atte son ješ dam cuvkkisi. Jos rievtes lakkai ik
satisge boattet, de barga almaken boattet, boade
nuft moft satak, bære fal boade! dastgo Jesus i
aigo ige mate du hilggot. (Loga: Es. 1, 1—18;
Ap. dag. 2, 22—23; 2, 36—42; 3, 13—19. 26;
8, 18—23; Alm. girj. 17.)

Mutto mon balam, atte im gula Hærra
valli juvvumidi.

Dam du balloi i læk æra asse go du jeead
gaddo. Maidbai Ibmel daihe muttom engel daihe
bibal dam dudnji sardno? Vallijjubme i læk du,
mutto Hærra dakko. Ale eægjadatte jeead du
jurddagidagguim Ibmel eiegos arvvalusai birra,
mutto vuttivalde dušše ovtagærdasazat su sane!
Eiegos oamek Ibmeli gullek, mutto almostuvvum
oamek migjidi, vai su dato mi matašeimek dak-
kat. Eiegosvuodaid mi galggap luoitte mannat,
mutto daid mi galggap vuttivalddet, mak albmo-
sak læk. Min gædnegasvuotta læ Ibmel sane
mielde jeeamek gævatet; ja dat sadne læ olles
eielgas. Dam sadnai i læk goggoge ealluvvum,
atto don ik læk vallijuvvum, mutto dasa læ eal-

lujuvvum, atte Jesus læ jabmem gillam du oudast, ja atte don bovddijuvvuk su lusa boattet. Ale givsed ječad jurddagin vallijjume birra, mutto gulddal dalan Ibmel gočcom. Ibmel cælkka: „Basadeket, buttesteket ječaidædek, valddet suddoidædek mu čalmi oudast erit! Maccet bahast erit, oppet buore dakkat! Bivddet, mi vuoiggad læ, ja barggop guimidæmek cuigodet!“ Vela son cælkka: „Jos din suddok lifee vara ruoksadvutti, de almaken dak galggek vilgodet muottag vielgadvutti,“ j. n. v. „Dakket jørggalusa ja oskot evangelium!“ „Oskot dam Hærra Jesus ala, de audogassan don galgak saddat!“ „Rokkadallet, de digjidi addujuvvu, occet, de di gavdnabetet, goalkoteket de digjidi addujuvvu!“ „Lagadeket ječaidædek Ibmeli, de galga songe digjidi lakkanet.“ „Mon im hoiga su olgus, gi mu lusa boatta.“ Daga don dusse dačemielde, moft Ibmel cælkka, de galgga son vissarakkan du bæstet. Jos makkaš don dal lifaik oalle vaivas, ja muttom rigges olmai dudnji cælkaši, atte son aiggo čuottasi rutahivodaga addet, gæi namak æi læk ærai dieđost go ječas, ja dasa vela loppedifei juokkehažzi addet, gæk sust bottek adnot, maidbai don dalle

cælk
dast
Alm
bov
mon
mai
giv
læg
Læk
læk
bæs
mai
goik
dus
tet
vun
di
Dæ
Boa
ses
dug
Bo
vun
bo

cælkasik: Im mon dato daid ruðaid anestuvvat ;
dastgo mon balam, atte im gula valljijuvvumidi.
Alma don baica berrisik cælkket: Go jo buokak
bovddijuvvujek, de monge aigom vuolget, joga
mon gulacem sin lokkoi daihe im. Nuft daga
maida bestujume ja agalaš ællem harrai! Ale
gived jecad avketes arvvalusaiguim dam birra,
lægo du namma Ibmel girjai cællujuvvum vai i!
Længo suddogas? Fal vissa! Alma don dalle
læk gocæujuvvum; dastgo Jesus boði suddogasaid
bæstem diti, ja son læ soabatussan šaddam buok
mailme suddo diti. Bovddijubme læ oktasas. Gi
goikost læ, son hottus, ja gæst datto, son vald-
dus ællemcace laihas. Jesus i cælkkam: Bot-
tet mu lusa di buokak, gæi namak læk cællujuv-
vum ællemgirjai, mutto son celki: Bottet deiki
di buokak, gæk barggamen ja vaibbam lepet.
Dæddago du suddo, orrogo dat dudnji vaivven?
Boađe dalle Jesus lusa, ja du bestujubme læ vis-
ses! Boađe Jesus lusa, ja dalle galgga vissaset
duge namma okti gavdnujuvvut ællemgirjest!
Boađe Jesus lusa, ja dalle šaddak donge valljijuv-
vumi særvvai valddujuvvut! Mutto jos su lusa ik
boađe, de du gæidno manna roappanæbmai (Loga:

5 Mosesgirj. 29, 29; Es. 18, 31; Joel 2, 12. 13;
Mark. 1, 15; 1 Joh. 2, 2.)

„Mutto must i læk osko“.

„Mon im dovda, atte mu suddok læk munji andagassi addujuvvum, ja mon im læk visses dam ala, atte mon læm bestujuvvum. Ædnagak lokkek ječasæk aige diettet, goas sigjidi suddoi andagassi addujubme boði, ja atte sist læ siskaldas duoðastus dam birra, atte sin dille læ juokke dafhost buorre. Si læk gavdnam rafhe, mutto mon im læk dam dakkam. Mon giksašuvam æppadusain ja baloin; dastgo must i læk osko, ja damditi dast balam, atte Jesus i dato mu vuostai-valddet“. Mu ustebam, don sægotak guokte aše okti, mak goabbag lakkasæsga læba — namalassi osko ja dovdatatte vissesvuoða. Don sarnok siskaldas vissesvuoða birra, mutto ik osko birra. Dat læ galle hui havske atte visses læt suddo andagassi addujume ja alme ala, mutto vejolas læ galle maida, atte olbmust matta læt dat duotta osko, jos vela dam dovdage i. Osko, dat læ Jesus lusa boattet nuftgo varnotes suddogas ja

bestujume aivestassi sust vuorddet. Vissaset dov-
dat ječas armetuvvum, dat læ hui æra ašše. Ol-
muš matta audogassan šaddat, jos alelassi i dov-
dage dam vissesvuoda, mutto oskotaga i mate
olmuš audogassan šaddat. Ædnagin læ betolas
vissesvuotta, daggo bokte atte si jecasek ala oskuk,
ja ædnagin, gæin duotta osko læ, vaillo dadde
osko roakkadlasvuotta. Almaken don berrik
duođalassvuodain dam barggat oažžot. Jurdas
makkas ječad čace-hædest, ja atte vanasgappala-
gast vela lifeik gidda dai iskures maradægje ba-
roi siste. De vuolgatuvvu vanas, mi nuft burist
læ rakaduvvum, atte i mate gobmanet ige vuog-
jot, du gagjom diti. Vadnas olbmak læk daggar
valljo čacce-olbmak, atte sin gaddai bæssam i mate
æppeduvvut. Si gočëuk du vadnasi boattet. Du
ječad vanasgappalak læ du vuolde bieđganæme.
Don oskok ječad dam gagjo vadnas bokte vissa-
set gaddai bæssat, ja don manak dam sisa. Mutto
daddeke soaigak, go oainak čace duokko deiki
suoppomen vadnas, ja duo da orro vanas dego
njiellaset dattomen dai vægalas baroi gaski, ja
dat soaiggem i væje dust nokkat, ouddalgo gaddai
læk boattam. Atte vadnasi mannik, dat læi

osko; du ballo dasto, go vadnasi legjik boattam, dat læ dam siskaldas vissesvuotta vagjegvuotta, maid juokke oskolas gaskotagai dovdda. Mutto alelassi sist læ audogas doaiva ja gaskotagai maida dovdattatte vissesvuotta ja daggar oskaldaddam, mi sillui rafhe adda. Mutto jos soames have soaigakge, de don almæken læk sæmma lakkai gagjujuvvum go vanas-olbmakge, gæk balost æi diettam maidegen. Du soaiggem i daga du hævvanæbmai, jos dat du rafhetuttage. Mi læp garra biegai siste. Min suddok læk Ibmel vanhurskesvuotta biega nostam ja baroid likkatam, laka æerggo min vuostai su garrodusaines; helvet caggasadda min vuolde; Jesus læ nuftgo gagjom-vanas. Son boatta nin lusa ja goeõo min hilggot buok jeõeamek vækkevuõaid, mak sæmma hæjok læk go biedganam vanasgappalak garra biegai ja baroi siste, son goeõo min oskaldaddat ollasi sudnji. Aivestassi sudnji oskaldaddat — dat læ osko, jos vela davja saddaakge balloi ja æppadussi, go suddoidad ja hægiovuõaidad muittak, jos vaivedæzza dat jurda du, atte i daide du dille buorre. Roakasmatte jeõad, don soaigge, mutto oskolas siello! Go don dovdak, atte don læk lappum

alma Jesustaga, ja go læ dat du duodalas rokka-
dus: „Hærra væket muo, mon hævvanam!“ dalle
læ dust dat audogassan dakke osko, jos gaskai
oruŝge ballo ja sævdnjadvuotta du vaivedæme —
dalle læ dust dat osko, man birra Paulus sardno,
go cælka: „Oske dam Hærra Jesus ala, de au-
dogassan don šaddak“. I oktage mate hævvanet,
gutte daina lagin Jesus lusa boatta.

Di nuorak, boattet Jesus lusa!

Don, gi nuorravuoda buoremus beividad siste
daid sanid logak, boate don Hærra lusa du nuor-
ravuoda agestad! Dudnji gavdnu vela sierra lop-
padus: „Si, gæk arrad mu occek, si galggek muo
gavdnat“. Daidak don jurdaŝet: „Mon læm
vuost mendo nuorra ibmelbalolazzan šaddat;
mailme dal vuost aigom adnet, alma must læ
gukkes aige ain oudastam“. Suddodet ik læk
vaivan mendo nuorra, ikge dast jabmet læk
mendo nuorra, ik oppet læk mendo nuorra hel-
vetige balkkestuvvut. Galle ik væje obba olleŝ
šaddoige ællet, daŝe uccebut vela boaresvuoda
hæivvai. Lokkamættomak læk du agest jabmam.

Jos girikko-ædnami boađak, de don oainak ollo havdid, mai siste nuorra olbmuk læk vuoiñastæme. Jabmem vægja juo rakkanæme du lagjit. O boađe damditi dal jottelet Jesus lusa! Du gaddo læ aibas boastot, jos dam jurdasak, atte ibmelballo galgga du ilotæbmen dakkat; dast gukken erit! Ibmelbalolašvuotta æska mattage du rievtes likkolazžan dakkat. Ollo nuorak læk dam gæccalam, ja dak buokak mattek dudnji muittallet, atte ibmelbalolašvuotta illo læ sagga dievvasab go buok dak havskodagak, maid suddo ja dušsalašvuotta matta addet. Jes don galgak dam duottan fuobmašet, jos Jesus lusa boađak. Orroge dat jaketatte, atte Ibmel oskolažaides i galgase nuft likkolazžan dakkat go sin, gæk mailme balvvalek? Ja moft matak don duostat ovtlage bæive ællet alma Jesustaga? Son goccõ min dalan jecas ala oskot ja jægadet. „Juokke bæive, goas buoradus vippaduvvu, de ođđa vuostehago mi su vuostai dakkap, ja moare bagjelasamek cõkkijep moare bæivvai“. Don jurdlašak gale buoradusa dakkat, go boarrasabbun šaddak, muttoik loga jecad Bassevuoiña darbbašest buoradusa dakkam diti; ja jos dam cækkak: „Mon datom

bærggalaga balvvalet dam bale, go læm nuorra
Ibmel lusa im dato jorggalet, ouddalگو jabmemi
lakkanam“, gaddakگو, atte Ibmel dalle aigگو
dudnji addet su Bassevuoinas? Ikگو læk daina
lagin Vuoina easkadæme? Alma don matak ai-
bas daiddemættosen saddat, aibas hovkiduvvat,
nuft atte buoradusast æmbo ik doattal maidegen?
Aibas ibmahest boares olbmuk bottek jorggalæb-
mai. Jos nuorravuodastad ik boðis Jesus lusa,
de læ aibas diettemættom, boðieakگو ollinge. Har-
janæbme sædda nana lakken, mi du doalla, ja
maðe boarrasabbun don sæddak, daðe nannosabbun
du harjanæme lakkeke saddek. Bærggalak vis-
salvuodain bargga, don orok; son angeret lakkid
dærred. Son doalla du væddagest ja eadnam-
baddides nannosabbun atte nannosabbun dakka.
Juokke suddo bokte, maid dagak, de oðða eulma
son eulbma. Juokke armo likkatusa bokte, maid
havkkadak, juokke ealbmeravkkalæme, mast buo-
radusa vippadak, oðða eulbma ain boecid. Jos
nuorravuoda beividad siste ik gaiket batarussi,
moft matak dalle doaivvot luovosen bæssat, go
jeð hæjobun sæddak ja du lakkek nannosabbun?
O, jurdað damditi dal du sivdnedægjad ala nuor-

ravuoda beividad siste. Boade dal Jesus lusa, go aigunak goassegen boattet! Son datusi du oapestægjen saddat gæccalusai siste, du jeddijægjen morraši siste, du gagjalægjen ællem vaddoi siste. Ale oajo ovtage bæivvai, ouddalgo dam stuorra vuoto ala læk bæssam, atte dust læ daggar rusteb! Cælke dam cælbmeravkkalæme rajest: „O, mu acaam, don læk mu nuorravuoda oapatægje!“ (Sanel. 3, 1—24; 4, 8—17; Sarn. 12, 1.)

Di gæk jierbme-akkai lepet boattam, di vuorrasak, bottet Jesus lusa!

Ællem ited læ dist vassam. Di lepet juo vare alaçi joavddam, daihe duom bæle lækkai juo niegjamen; jotteles lavkiguim lakkanepet havddai. Galle di vægjebetet ain diletuvvamen dabelas ællem ollo smavva fidnoiguiv, daihe daiddebetet di ain giddijuvvum dussalassvuodast ja avkastaddam halost? O addet saje „dam ovtadarbbasebmusi!“ Buok æra omitaga mi birggijep, vela hægatagage, mutto Jesustaga æp mate galle birggit. Sielo gagjubme læ „dat okta darbba-sæmus!“ Di lepet ollo jagi siste juo diletuvvum

dalaš ællem dakkamušauguim, mutto kristalasvuotta harjetussi epet læk dile adnam. Din darb-
basæmus fidno i læk vela alggam. Mutto man
dussekk læk buok æra fidnok dam fidno ektui?
Moadde jage gæcest, de sadda buok æra dussen
— daihe læzzap læmas riggak daihe vaivasak,
mutto dat sadda hui mavsolazzan, mi go læzzap
boattam Jesus lusa daihe æp. Olok ja ædnagak
læk jabmam din gaskast, gæk legje din ustebak,
gæk dingui skuvla læk vazzam daihe æra lak-
kai dingui ovtast vagjolam. Si vællajek dal hav-
dinæsek, mutto di lepet sestujuvvum. Maida di
mataseidek juo læt rasta æppujuvvum nuftgo sad-
dotes oavsek — rakkankætta! Galle vægja Ib-
mel gukkagierddavasvuotta din vuostai farga nok-
kat! Farga vægja dat duobmo-sadne æuogjat:
„Æuopa dam erit, manditi galgga dat saje goan-
jedet?“ Don daidak juo læt mælggad boares? O,
mu boares ustebam! Alma ollo duođalaš rava-
sanek juo læk dudnji muittatam ječad gærgosen
rakadet? Du sovkkis muođo-ivdne, du ærgudam
vuovtak, du vasse daihe nokke apek dudnji æuog-
jalet æurvvuk, atte du jabmem-boddo læ lakka;
don læk havdde-ravdast suoibbomen. Nuoraidi læ

vela vejolašge ællet soames jage, mutto dudnjǽ læ dat vægjemættom. Farga, aibasrak farga don ferttik jabmet. Vuoi man hirmos dat matta læt, atte Kristus duobmostuolo ouddi æuo3zelet logo dakkam diti gukkes ællem oudast, mi golatuvvum læ æppe-oskost ja armo bagjelgæææamest. Bassebæivek, sardnek ja armofallamak læk dubat gærde bagjelgeææujuvvum ja dušsen dakkujuvvum. O bottet damditi dallan Jesus lusa! Allet ovtage æalbmeravkkalæme dušsen luoite saddat; dastgo i dust ligo oktage dušsat, gukka juo læk Ibmelað vuostaiæu33om, ja du buoradus læ vaddasabbun saddam du vuostehagolašvuoðad bokte; mutto jos don duoðalašvuoðain Ibmelað æuoryok Bassevuoiŋa væke, de son datto vela — aido dal — du rokka-dusa gullat. Aido dal læ vela aigge. Jos gukka ik læ3age fuollam Hærra sanid gulddalet, de son i læk vela hæittam duina sardnomest. Dal vela æalkka son: „Boaðe mu lusa!“ Dal vela adna son du rakisen; vela dal aigusi son du bæstet. O, ale bilkked su sat æmbo! Gææa birrad, jabmem du maŋest æuovvo — ja jottelet vela damge; aibas son læ juo lakka. Duobmo læ dastan du maŋest, ja helvet dam maŋest æuovvo. Farga don

daidi fattitalak. Batar dam ealberavkkalæmest
du bæstad lusa! Boaðe Jesus lusa, aivestassi
son du gagjot matta! (Log. Matt. 6, 19—24;
Luk 10, 40—43; 13, 6—9.)

Don, gutte læk jorralam, boaðe!

Du dille læ mælggad varaläs, dastgo don læk
ouddalist boattam Jesus lusa; mutto don læk
fastain su hæittam, ja læk sust erit gaiddam.
Don læk læmaš aibas lakka su, mutto dal læk don
sust gukken erit. Du suddo læ hirbmad stuores.
Don læk muosatam Kristus rakisvuoða, mutto al-
maken don læk sust eritgaiddam. Don læk ozzom-
cielggasab æuovga ja stuoreb vuoto go si, gæk
æi læk goassegen diettam, mi kristalašvuotta læ.
Don læk læmaš savcai goattai valddujuvvum, don
læk muosatam daid erinoamaš burid, maiguim dat
buorre baimatægje biebmá su æelos, ja almaken-
don læk dam basse aide olgobællai mannam. Don-
vegjik algost suollemasat gaiddagoattam, laikkom-
rokkadussi ja slieddám Ibmel sane adnemest? Vai
gææalussi don miedetik, ja Kristus lnsa ik boat-
tem armo occat, ja saddik daina lagin galbmasab-

bun ja fuolatæbbun. Galle væjak vela olgoldasast viggat ibmelbalolaš hame mielde ječad gævartet, mutto du vaihmo i læk duođalas Ibmel oudast, dat læ galmas ja jabmam. Daidak don ječad suppm mailme havskudagai sisa ja dam sadnai ouddamærkan šaddam: „Gi mailme rakistæzza, su siste i læk Aœ rakisvuotta“. Mutto daidak don vela bahab dilest; daidak don almos suddoidi jorralam ja oinulažat æpegudnijattam du kristalas namad. Don læk buok dam buore dagakættai gnođdam, maid legjik buktet dakkat, jos ik livœ jorralam. Don læk osko roakkadvuođa ædnagin Kristus dovdastegjin hægjeluttam du galmasvuodainad ja du ællemgerdinad, man bokte evangelium læ fuodnasuvvum, don læk hettijubmen šaddam ædnagidi, guđek jerrek: „Maid galgam mon dakkat, vai audogassan matasim saddat?“ Dam sagjai, go legjik berri æraidi læt buristsivdnadussan, de don læk baica læmas garrodussan. Ja mi vela læ bahab, don læk morastattam Ibmel Bassevuoina, don læk ođdasist russinavllim Ibmel Barne ja su dakkam mailbmai higjadussan. Mutto Jesus, dat siega baimatægje, gæn savcca-ælo don læk guođdam, son læ vela ain dalge vaimolas

halost du vuostaivalddet! Son occa dam savca,
mi læ lappusest; son cælkka: „O Israel, jorggal
jecad Hærrad du Ibmelad lusa“. Son cælkka vela
ain dalge: „Mon datom du rikkomid dalkastet;
mielastam mon datom sin rakisen adnet; dastgo
mu moarre læ erit jorgetam. De maccet dal, di
jorralam manak, ja mon datom din jorralæme dal-
kastet; dastgo mon læm vaibmonjuoras. Dovda
dusse værredagod, atte don læk sudoddam Hærrad
du Ibmelad vuostai!“ Jurdasada daid rakislaš
sanid, smieta burist værddadusa dam lappum
barne birra! Maid vela stuoreb arvosmattujumid
matak don darbaset! Josjoge den læk Jesusa
guođdam ja sust erit ærranam, de almaken don
oazok su lusa fast boattet. Sæmma mielastes
dalge son du vuostaivaldda go vuostas havege.
Orost damditi, ale šat oudebui mana dam bahas
gæino mielde! Maca Hærra lusa! Manne datok
don jabmet, manne datok don lapput? (Loga:
Salm. 119, 176; Jerem. 3, 12—14; Hos. 14, 1—
4; Luk. 15.)

Æppedægje suddogas, boaŕe!

Don daidak cælkket: „Ibmel arbmo læ ærra-sidi, mutto i dat læk munji. Mon læm læmas mendo ibmelmættom. Mon læm stuoremus armoburid boastot adnam; mon læm soaŕe dakkam Ibmel vuostai ja daggar suddoid dakkam, mai ala hæppanæmest illa storram jurdaŕet. Munji i mate andagassi addujubme gavdnut“. O suddogas, vuttivalde sane! Ibmel cælkka: „Jos din suddok vela lifæ vara ruoksadvutti, de almaken dakgalggek muottag vielggadvutti saddat“. „Nuft duoŕai go mon ælam, cælkka Hærra, de must i læk miella ibmelmættoma jabmemi, mutto atte ibmelmættom jorggalusa dakka su luondostes ja ælaŕi. De dakket jorggalusa din bahas ællemvuogestædek; manne dattobetet jabmet?“ Gula dam, suddogas! Jesus Kristus, Ibmel Barne, varra buttesta buok suddoin. Gulddal dam! Ibmel læ vægalaŕ buok suddoin bæstet buokaid, guŕek Jesus Kristus bokte su lusa bottek. Nuft læ son vægalaŕ maida duge bæstet. Vuttivalde dam: „Jesus Kristus læ mailbmai boattam bæstem diti suddogasaïd, gæi gaskast mon læm

stuoremus“. Son bæsta stuoremusge suddolaža, nuft maida duge. David, gutte læi olbmu goddam, — Petrus, gutte læi su lonestægjes biettalam, — rievvar ruosa alde, — Paulus, gutte læi almos doarredægje — dak buokak bestujuvve. Ja son, gutte daid buokaid besti, son læ maida vægalas duge bæstet. Dast go balak, atte don læk dam suddo dakkam, mi i addujuvvu goassegen andagassi? Du rahetesvuotta læ dalle visses duođastus dam bagjeli, atte don dam ik læk dakkam. Man siste juo dat suddo oruš ja man siste i — suddo Bassevuoina vuostai — dat almaken læ visses, atte son, gutte dam suddo læ dakkam, sust i læk goassegen mikkege morrasid daihe rahetesvuodaid damditi; dastgo vaibmo šadda dam rajest, go dat suddo dakkujuvvu, galmasen, garasen, buošsen ja roakkaden. Bibal sardno migjidi juokke lađest, atte suddo addujuvvu andagassi buokaidi guđek diktek jeeaidæsek jorggaluvvut, — atte buokak galggek armo gavdnat, guđek dam oceek, ja Jesus cælkka: „Gi mu lusa bođis, su mon im aigo olgus nordastet“. Nuft mattep mi vissasak læt dam bagjeli, atte i læk oktage gattavas sudogas, gutte andagassi addujume ocea Jusus lutte,

dam suddo dakkam, mi andagassi i mate addu-juvvut; Ibmel læ su vuordnases bokte nannodam, atte son aiggo buokaidi andagassi addet, guðek Jesus lusa bottek audogassan saddam diti. Mutto daidak don ain cækket: „Mon læm lappum suddogas“. Dam bæggam Whitefield viellja boði dam ibmelbalolaš fruvva Huntingdon lusa, gutte su viggai jeðdit su sielo morrasest, haladedin Kristus nokkamættom vaibmonjuorasvuoða birra. Son vastedi: „Duotta læ galle, maid cækkak; eielggaset mon dam oainam, mutto munji i læk arbmo gavdnamest; mon læm aibas oasetes ja lappum olmuš“. Fruvva vastedi: „Munji læ illon dam gullat; mon vaimostam illodam damditi, go don læk lappum olmuš“. „Vuoi, vuoi dadde, vai ilost damditi, go mon læm lappum olmuš?“ — „Nojuo, vaimostam mon galle illodam; dastgo Jesus Kristus mailbmai boði sin bæstet, guðek læk lappum“. Dat sadne jeðdi su morastægje vaimo. Son oskoi Jesus ala ja oanekis aige dastmanñel son nokkai rafhai. Illod, suddogas, Jesus boði lappumid bæstet, son boði maida du bæstet. (Loga; Es. 1, 18; Esek. 18, 30—32; 33, 11; Luk. 19, 10; Joh. 6,37; 1 Tim. 1, 15; Ebr. 7, 25; 1 Joh. 1, 7.)

Jurda smættom suddogas, boa ðe!

Maid! eritjorralam Ibmelest, — gaçatæme jabmemi, — dubmijuvvum helveti, — ja almake morraštaga? O don, gutte dam logak, lækgo don okta dain vaivanin, guðek nuft læk devddu-juvvum mailme duššalašvuoðast, atte æi mate muittet dam boatte mailme, mi farga læ lækka-sæme min ouddi? Gulddal dam Jesus soaigetatte gaçaldaga! Jurdaš dam: „Maid avkot dat olb-mui, jos obba mailme vnoitaš, go sielos vaha-gatta!“ Jos don dal oainašik olmušjoavko far-rolagai giedde mielde vagjolæmen, man ravdast dieðšašik bodnetes avçe; don makka oainašik sin illodæmen ja njalgga murjid eoaggededin lakkanæ-men avçai, dassa go okta ja nubbe dokko gaçašit! Ikgo dalle datušie sigjidi çuorrvogoattet: „Oroste-keket, orosteket! Jorgeteket dobbe erit, go sor-mest balæšeket“. Mutto du oudabælde læ ain sagga bahab vara; — du vuolde dollajavrre sæb-ba, — ja don ain ouddalebbui manak. Jesus dudnji çuorvo: maca, maca, manne datok don jabmet? Mutto ik don oaine, man varalaš du dille læ. Don orok mielastad oasalažžan ja doaivok,

atte dudnji galgga juokke lakkai burist gævvat boatte ilmest. Ikgo læk oaidnam, maggar oagjebasvuođain ravnje golgga, gidda dassa go gorēē dam njielasta? Aido daggar læ duge rafhe. Farga galgga datge nokkat, ja nokkamættom varnotesvutti don njielastuvvuk.

Ollo mirkkošlajak orruk njalgisen ja orruk dego njalgga nakkaridi dam olbmuvuođo, gæk dam jukkek; mutto dam nakkarest si æi morran goassegen. Don jugak Satan jametægje mirko. Mi du mielast orro njalgga jukkamussan, dat læ godde mirkko; ja du vuoiñalaš fuolatesvuotta maida čielggaset čajet, man hirbmadet du siello oađetuvvu dam mailme njalggai bokte. Værot ječad, amad don morranet givse dola siste! Savdnjel bagjelistad erit dam ođisvuođa, ouddalgo manjed sadda! Du viste læ buollam; farga roppe du bagjeli gæčea, ja don vaivan rieppo hævvanak. Mutto don orok ločkulažat ja dukkuradak muosalazažat ja bagjelgæčak buok euiggitusaid. Ædnagak čurvvuk: „Sorbme, sorbme! batar, gajo hægad!“ Mutto don ik valde vutti dam moridatte čuorvvas. Jesus falot ječas dudnji bataramsagjen, mutto aivefal dussas. Almaken don læk vaddost,

vaiko dam ik fuobmašge. Juokke vuoiṇa-gässe-
mest don læk vaddost. Vaddo læ du vagjolam-
guoibme buok du gæinodagainad, ja vaddok læk
du goađestad du vuođgñemen. Vaddo du bagje-
list orro du bæivalaš bargoinad ja vaddo vela
igjalotkadvuođastge du klasa čađa guovlla. Don
væjak læt oasalaš, rakistuvvum, arvost adnujuv-
vum ja morrastaga; mutto don læk almaken vad-
dost. Don matak havkkadet juokke buoreb jurd-
dag bargišvuođa bokte daihe dam bokte, atte don
æmbo ja æmbo vuogjodak ječad mailme havsku-
dagai sisa; mutto don læk almaken vaddost, —
Ibmel moarre ja rangastus, jabmem ja dubmitus
du bagjelist orro. O batar Jesus lusa; aivestassi
su lutte læ cagjebasvuotta gavdnamest! Batar
bestujume uvsa čađa, dam bale go læ ain rabas!
Đastgo farga dat dappujuvvu; ja dalle galgak
dnšas dam goalkotet! (Loga: Sarn. 11, 9
Esek. 3, 17—19; 33, 1—19; Mark. 8, 34—38;
Luk. 12, 16—21; 2 Pet. 3, 1—12.)

Boađe dal Jesus lusa; itten sadda

vaddasabbun!

Don væjak jurdaset, atte mañnel sadda dudnji

gæppadabbun buoradusa dakkat go odne. Dam-
bokte don varalazat ječad batak. Mađe davje-
but armo-likkatusak doattalkætta du mædda man-
nek alma ođđa ællemi du likkatkætta, dađe uc-
cebut likkatuvvu du vaibmo dai bokte. Jos don
gorē daihe ave gaddest asak, de don galgak
fuobmašet, atte dam slama, mi algost dudnji oroi
muosetesvuottan, dam ik oro maņaçassi obba
sagga gullamenge. Nuft mattek kristalašvuođa
duottavuodak čieğņalet čieğņat du milli; mutto
jos dat i varjaluvvu du vaibmoi, ja jos buoradus
dast i valggan, de don šaddak galbmasabbun ja
fuolatabbun, mađe davjeb don daid gulak. Je-
sus cælkka: „Gæča, mon uvsa oudast čuožom ja
goalkotam“. Son goalkot sarni, čallagi, sarnoa-
taddam ja moridatte muittatusai bokte. Bovddi-
jubme du soaigeta; jos ik lækast uvsa odne, de
don æmbo ja æmbo bæljetuvak, ja maņemusta
ik gula šat maidegen. Ædnagak læk si, guđek
soamesen læk læmas famolazat likkatuvvum Ib-
mel Vuoiņast, mutto daddeke dal læk oagjeba-
sat vagjølæme helveti ja dubmitussi. O suddo-
gas, du gagjubme gaidda dust, mađemielde don
vippadak buoradusad. Agalaš jåbmem du vuolde

orro, ja farga matak dokko gaëcat. Mutto Jesus læ du lakka; son goëco du jecäs valddet doarjan. Lekus son du aidno doaiva! Doppe su osko siste! Daggo ik mate mæddet. Son datto du fatmäs valddet ja albmäsis du doalvvot; mutto vaddok ja varak stuorabun säddek, maëe gukkeb don ajatalak. O boaëe Jesus lusa!

Boaëe dal, itten matta maññed säddat!

Don daidak arvvalam jecainad Jesus lusa boatet, mutto ik aido vuost dal. Don Feliks lak kai cælkak: „Mana vuost dam vuoro! Galle mon du ravkatam, go buoreb dile oazom“. Bærggalak dam dietta, atte jos don vippadak Jesus lusa boattemest, de læ mælggad visses, atte don allelassi bisok suddo fanggavuodäst. Ibmel cælkka: „Jos odne gullabetet mu jiena, de allet buössod din vaimoidædek!“ „Geëcet, dal læ audogasvuoda bæivve“. Bærggalak fast savkastalla: „Allet odne, mutto itten“. Son lopped, atte Ibmeli oazok addet buok boatte beividad, go dusse fal ortva odna bæive aldsid anak. O varot ittaci vippadæmest! Ænas olbmuk, gæk dubmijuvvujek,

æi sadda dokko dam ašest, atte æi aigo goassege buorranet, mutto aive dam vuokkasab aiggai vip-padæmest, dassæi go mañjed sadda. Dat sadne „itten“ læ lokkamættomid dolvvom gadotussi. Daidak don jurdašet: „Dassa mon vuordam, go buoccam“. Mutto buoccam-sængast læ sagga vad-dasabbo buoradusa dakkat go dærvas ilmest. Buoccam farost læ gippo, mælttem ja hegjudak, nuft atte illa matak jurddagidad eoakest adnet. Dat rafhe, mi ollo jabmin orro læme, læ davja dušse jabmem-hegjudak. Ædnagak, gæk buocadedin læk orrom buoradusa dakkamen ja Jesus ala oskome, læk dasto fast, go dærvasmuvve, fuolatabbun vela šaddam go ouddal. Sist i læk læmas jorggalus duođalaš, ja jos dam dilest lifæ jabmam, de lifæi maida lappujubmai gæidno. Uccan læ gagjume doaiva, go buoradus læ buoccami vippaduvvum; ja don ik dieđe, addujuvvušgo dudnji oktage šalmeravkkalæbme buoradusa dakkat ja jabmemi rakkanet. Jos odne læzakge dærvas, de don matak itten juo læt jabmam. Moft duostak don du bestujumad aldad erit hoi-gadet, go ællem læ daggar diettemættom? Go fangga læ jabmemi dubmijuvvum ja jabmem aigge

sudnji dieđetuvvum daina loppadusain, atte arbmo læ oažžomest, go gonagasast dat aige bali adnujuvvu, mutto son cælkka: „Itten mon aigom juolgatet adnomgirje“; ja go dat ittabæivve boatta, de oppet son cælkka: „O galle ain læ aigge, oanekassi vela vuordam“. Dat ain læ gækkamen, de giddagas-dordno lækastuvvuge ja fangga dolvujuvvu jabmemi. Galle son dalle cælkka: „O vurddet oanekassi, mon aigom gonagasast armo adnot“, mutto dalle sudnji vasteduvvu: „Biello læ caskam, dal læ mañned, jabmemi læ dal du gæidno“. Alma don dam fanga cælkasik oasetes jallan. Varnotes suddogas, maida du bagjeli læ duobmo celkkujuvvum, mutto dam ik dieđe, goas don galgak jabmet; dat matta juo odne dapa-tuvvat. Don mañnedak ittaei du buoradusad, mutto itten don matak juo læt helvetest. Odne goalkot Jesus, itten væjak juo jabmem goalkotæme gullat. Jos buoremus ustebad buvtakge olgus caggat, jabmem galgga almaken sisa bæssat, ja dalle dolvujuvvuk don duobmar ouddi. Boađe Jesus lusa odne! Odne datto son du bæstet. Odne læ alme ukša rabas, mutto itten matta læt mañned. (Loga: Matt. 24, 36—51; 25, 1—13;

Luk. 12, 16—21; 13, 24—28; Ap. dag. 24, 25;
2 Kor. 6, 1. 2; Ebr. 2, 7—15.)

Don ainas hævvanak, jos ik boaðe.

„Maid galgam mon dakkat audogassan sædam diti?“ „Osko dam Hærra Kristus ala!“ Maid galgam mon dakkat lappum diti? „Bagjelgæca dam fallojuvvum stuora armo!“ I læk darbaš maidegen bahaid dakkat lappum diti; dastgo mi læp juo jesaldamek lappum. Jesus falla migjidi bestujume; mutto jos mi dam aldamek erit hoigadeþ, de mi bissop dam lappujumest, mast mi juo læp. Jos oktage gærbmasi gaskatalla ja dam aidno dalkkas i dato adnet, mast vække læ doaivomest, de læ su jabmem visses. Evangelium læ sillui dat aidno væketægje dalkas, ja jos mi dam bagjelgæcæþ, de mi suddo gææld ferttijep jabmet. Ik darbaš læt suola ikge olmušgodde sillud satterem diti lappujubmai. Jos vela buok kristalašvuoða olgoldas dabid ollašuttasikge, mutto Jesus lusa ik batar, de don almaken læk lappujumest. Jurdaš dam soaigetægje sane: Moft galggap mi gagjujuvvut, jos daggar armo bagjelgæcæþ. Væg-

25;

sad-
la!“
gjel-
dar-
stgo
mig-
erit
st mi
dam
oav-
n læ
dam
jab-
illud
alaš-
esus
nest.
mi
Væg-

jemættom læ duomost bæssat, jos mi bagjel-
gææap dam aidno gaska-oame, man bokte mi
mattep bestujuvvut. Vanas ravnjest dolvvuuvvu
buolle goræ vuostai, ja oainos læ, atte buokak,
gæk læ vадnasest, hævvanet ferttijek. Vanas
rievdda muttom garggogæe mædda, man alde
moaddes læk gainoin vuorddemen; dat gaidno
balkkestuvvu sin lusa, gæk vадnasest læk. Mutto
moft mattek si jabmemest vælttat, jos gaino æi
doppe? Sin doattalmættomvuotta sadda sigjidi
hævvon. Nuft [gævva maida sigjidi, gudæk æi
doattal sielo bestujumest maidegen; ja dat i mate
boattet ærast go ovta Jesus bokte. „Audogas-
vuotta i læk gudæge æra siste, ige læk namma
alme vuolde addujuvvum olbmui, man siste mi
mattep audogassan saddat“. O suddogas, du
dubmitus læ væltakættai visses, jos don hilgok
dam Hærra Jesus! Ja man stuoresen sadda du
suddovælgge ja du rangastus! I læk suddo ou-
dast æmbo oaffar baccam, mutto aivestassi duomo
hirmadlas vuorddem ja buolle angervuotta, mi
gazzarid galgga dušsadet. Gutte Moses laga
rikko, son fertte guovte daihe golma duodastægie
duodastusa mielde armetkætta jabmet. O jurda-

seket, man sagga garrasab rangastusa son ansas, gutte Ibmel Barne varaid julgides vuollai duolbma ja buttesmættosen adna testamenta varaid, maiguim læ bestujuvvum, ja morastatta armo Vuoiŋa! Guđemus eagiadattujubmai læk don sorrhun? Ikgo gadde Ibmela aittagides ollasuttet? Gæddakgo jæad buktet bataret su buok-oaidne ealmi oudast, daihe atte varek galggek du eiekkat? Dat læ dussalas doaiva. Alma oskotaga Jesus ala ik mate bæssat Ibmel moarest, ja dubmitusa saddo læ væltakættes lappujubme. „Damditi go æurvvum, mutto epet di dattom gullat, de aigom boagostet din oasetesvutti ja bilkkedet din, goas dat joavdda, mast ballabetet. Dalle si galggek æurvvot, mutto mon im aigo vastedet. Si galggek muo oecat, mutto æi galga muogavdnat; dastgo æi si dattom Hærrast ballat. Si bagjelgeæek buok mu cuiggitusaid“. O suddegas, batar dam hirmad aittagest! Dal æuo330. Jesus lebbijuvvum salain; son goæeo du boattet jæad bæstem diti. Boaæe buok suddoinad ja morrasinad! Boaæe du dalas haminad, boaæe dallan! I son eisege aigo du olgus nordastet; o boaæe Jesus lusa! Boaæe Jesus

lusa! (Loga: Sanel. 1. 24—31; Joh. 3, 14—
21; Ap. dag. 4, 12; Ebr. 2, 1—3; 10, 26—31.)

Nuotta: L. M. L. koralgirje, nr. 45.
(Gi dušše dikta Hærra rađđit.)

1. Mu vaimost gaida, don mailbme,
ješ anaš havskudagaidad,
mak munji buorebun æi njalgid
go muoldda, maid mon duolmastam!
Gæst masa miella, eccus dam,
mon æcam aive Jesusam.
2. Son læ mu davver ja mu gudne,
mu jierme, vaimo halidus,
mon su sist datom duttaduvvut,
son læ mu fabmo, jeđđitus.
Gæst masa miella, eccus dam,
mon æcam aive Jesusam.
3. Go giella, muosse njalmest vuolgga
ja havde vuosta sogjalam,
go bavsa devkud, æalbme golla,

maid väket æmbo mailbme?
Gæst masa miella, eccus dam,
mon æcam aive Jesusam.

4. Buok hegjudagain son mu nanne,
buok heðid njalgasmatta son,
son sævdnjadasast læ mu ðuovgga,
son muo i bæte goassege.
Gæst masa miella, eccus dam,
mon æcam aive Jesusam.

5. Su æbbesvuoðast i læk mærrre,
jos dam mailbme dovda i,
su riggesvuoðast i læk ragje,
ja mi sust læ, dat muge læ.
Gæst masa miella, eccus dam,
mon æcam aive Jesusam.

6. Jos dabe galgam huodnašuvvut,
su lakkai bagjelgeæum læt,
almaken almest kruono guoddam
ja raðastalam bestinam.
Gæst masa miella, eccus dam,
mon æcam aive Jesusam.

Ibmel valddegodde.

Gææa, Ibmel valddegodde læ din siste (Luk 17, 21). Man uccan dadde vuttivalddujuvvujek dak sanek dam mailme namma-kristalazain, gæin ællem lokujuvvu, josjoge si læk jabmam, nuft atte dovddat æi mate dam ællen dakke dola ja famo, maid aivefal Ibmel Vuoigña matta cakketet ja addet. Dam ællen dakke famotaga læk buok vela hærvvasæmus dovdastusakge aive ægjedatte ginttalak, mak ægjadussi, biedgestæbmai ja mierka sisa olbmu fillijek ja mañemusta agalaš jabmemi vuogjodek. Jos don, mu ustebam, oskaldasvuodain doaimatifeik du kristalas gædne-gasvuodaidad, jos maggarrak njuorasvuodain arkalmastasik vaivasi hæðe ja sigjidi burid dagašik, jos rokkadalašik, logašik, girkošt ælašik ja juokke basse bæive ibmelbalvvalussi særvašik — buok læ almaken dusse, jos Ibmel valddegodde i læk Bassevuoiña basotæme ja oðasmatte famo bokte du sisa gilvuvjuvvum.

Farisea'azak maida olgoldasat darkkelvuodain

hargge ollasuttet buok kristalas gædnegasvuodaid, dalle go min lonestægjamek ædnam alde vagjoli; mutto son ravvi su mattajegjides Farisealazai lakkai dakkamest ja celki: Ærrebgo din vanhurskesvuotta sadda stuorebun go æl'oappavazai ja Farisealazai, epet di boađe eisege alme rika sisa.“ Jos vissesen datok saddat dam birra, sadago du siello audogassan ja agalas ællemi oasalazzan, de ale, mu ustebam, luoite jecadbettut mange olgoidas ibmelbalvvalusa bokte, jos man æabba-hamalas dat læs; multe, atte jos du lonestægje du siste i læk ællemen, de dust i læk agalas ællem duodalas doaiva; mutto du doaiva læ betolas oalgotus, mi sorbmai du doalvo.

Rokkadala vippadkættai Bassevuoiņa addaldaga, vai son buttestifei du vaimo, ja vai don jes matašik boattet dovddat, maggar cækkemættom dat buristsivdnadus læ, atte jes matak dovddat Ibmel valddegodde sistad — dego panttan ja besten dam bagjeli, atte agalas hærvasvuotta dudnji gulla. Ja multe maida,atte jos dust dat siskaldas duodastus i læk rakisvuoda birra du Jesusasad, de ik ollingerakkan don sudnji gula, ige son

aigo dalle manemus bæive du dovddenesge daktat, mutto du erit agjet dai hirbmadlas saniguim: „Gaida erit! Mon im læk goassegen du dovddam“.

Varot jecad ovtage talbmeravkkalæme dam divras armo-aigest dussadet, mutto alge dallan ja alge duođalazat Ibmel valddegodde cecat — ja Jesus siste don dam gavnak, mutto ik guđege æra sajest; ja jos okta nubbe logad dimost bođi-æakge, erit suige ik sadda agjujuvvut.

Goalkot, ja dudnji lækastuvvu. Hærra gietta i læk oaneduvvum, ige læk son bæljjetuvvam. Son vuordda du dudnji armo addem diti. Boađe! Ikgo don dalge, goas gæidno læ dudnji rabas, ja goas buok du suddok mattek dudnji andagassi addu-juvvut — ikgo dalge dato audogassan saddat?

Boađe! Jesus du bovddimen læ.



Prenttedam-mæddadusak.

- S. 4, l. 9. 10: bogjelasas, loga: bagjelasas.
- 11, l. 3. : mielest, " : mielast.
- 12, l. 6.: Mærrevovddum, " : Mærreduvvum.
- 15, l. 7.: no " : go.
- 16, l. 1 vuollen: midst, " : mist.
-